1893 — 1973 80 років Служим Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303 434-0237 434-0807 УНСоюзу: 435-8740 — Тел. з Ню Йорку: — BArcly 7-4125 УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 178. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 26-го ВЕРЕСНЯ 1973 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, SEPTEMBER 26, 1973 No. 178. VOL. LXXX.

Генерала Петра Григоренка перевезли до іншої психіятричної спецлікарні

Москва. — Відомого совєтського дисидента, колишнього генерала і члена КПСС Петра Григоренка, засудженого на ув'язнення у психіятричній лікарні, який досі перебував — важко хворий — у спецлікарні в Черняхівську в колишній Східній Прусії, перевезли — згідно з інформаціями його приятелів — востаннє з Черняхівська до психіятричної спецлікарні у Столбово, на яких 30 миль від Москви. Григоренко має тепер 66 років і з початком цього року лікарі визнали його важко хворим і встановили, що немає потреби тримати його далі у психіятричній лікарні. Протеж місцевий суд відкинув цю лікарську експертизу і пропозицію звільнення П. Григоренка із лікарні. Про умови перебування П. Григоренка у Столбово і про стан його здоров'я покищо немає ніяких інформацій. Згідно з донедавніми вістками він був у дуже критичному становищі.

Косиґін прибув до Юґославії

Београд. — Сюди прибув 24 вересня на запрошення юґославського уряду совєтський прем'єр А. Косиґін з офіційними відвідинами. Мета поїздки — скріпити економічну співпрацю між Юґославією та СССР, а також уточнити позицію Юґославії на теперішньому етапі міжнародних стосунків у зв'язку з совєтською політикою відпруження. Косиґін зупиниться в Юґославії на час одного тижня і відбуде розмови з президентом Тітом та з іншими юґославськими державними і партійними діячами. Заплянований відвідини Македонії. Треба відзначити, що в останньому часі торговельні зв'язки між Юґославією та СССР значно збільшилися. Тільки в першій половині 1973 року імпорт Юґославії з СССР підвищився на 40 процентів, а торговельний оборот в загальному збільшився на одну третю порівняно з першою половиною 1972 року.

ЗСА офіційно визнали новий військовий уряд Чіле

Сантіяго, Чіле. — У понеділок, 24-го вересня, американський уряд офіційно визнав новий військовий уряд Чіле, який прийшов до влади після повалення лівого уряду марксистського президента Сальвадора Альєнде. Цю інформацію подало чілійське Міністерство закордонних справ. Панама, Гаїті та Венесуеля також того дня визнали новий уряд Чіле. Досі вже близько 20 держав визнало військову хунту, як уряд Чіле. Речник американського Державного департаменту, відповідаючи на запит кореспондента про заяву чілійського Міністерства закордонних справ, сказав, що дипломатичні зв'язки з Чіле продовжуються.

ПРОДАЖ ВІТАМІНІВ „А" І „Д" БУДЕ ОБМЕЖЕНИЙ

Федеральне Бюро ліків і харчів повідомило, що починаючи від наступного тижня, щоб закупити більші дози вітамінів „А" і „Д" треба буде мати рецепту від лікаря. Бюро ліків і харчів заявило, що великі дози вітаміни „А" можуть спричинити тиснення в мозку, подібне до боляка, а великі дози вітаміни „Д" можуть спричинити умову й фізичну недорозвиненість в дітей.

Вийшла нова збірка поезій Вадима Лесича п. н. „Предметність нізвідкіль"

Ню Йорк. — У видавництві Нюйоркської Групи появилася нова, уже десята з черги збірка поезій видатного українського еміґраційного поета Вадима Лесича. Нова збірка має назву „Предметність нізвідкіль" і до неї увійшло тридцять і три поезії — названих 33 літерами української абетки від „А" до „Ь". За своїм жанром це філософська лірика, як і більшість із творчости В. Лесича останнього десятиріччя. Вміщені у збірці вірші датовані 1966-1970 роками. Вадим Лесич, народжений 1909 року, псевдонім Володимира Кіршака, поет, есеїст і публіцист, почав друкуватися з 1929 року і перші свої збірки „Сонцеблиски" (1930), „Відчиняю вікно" (1932) і „Різьблю віддаль" видав під літературними псевдонімами Ярослав Дригинич і Ярослав Ярий. Після переїзду до ЗСА були видані під псевдонімом Вадим Лесич такі збірки його поезій: „Ліричний Зошит" (1953), „Поезії" (1954), „Розмова з батьком" (1957), „Крейдяне коло" (1960), „Кам'яні луни" (1964) і поема „Напередодні" (1960). В 1965 р. під фірмою ОУП „Слово" вийшли окремою книжкою його „Вибрані поезії" з 1930-1965 років. Нова збірка поезій В. Лесича „Предметність звідусіль" видана в мистецькому оформленні Ярослави Геруляк. Набувати її можна у: "The New York Group", 64-15 Dieterle Grescent, Rego Park, N. Y. 11374. У п'ятницю 28 вересня ц. р. в Літературно-Мистецькому Клюбі в Ню Йорку відбудеться Літературний вечір Вадима Лесича з участю автора і з читанням його творів. Початок о год. 8-ій веч.

У 80-РІЧЧЯ „СВОБОДИ"

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС 1973 РОКУ

РАНІШЕ ПРОГОЛОШЕНО	2,607
В ОСТАННІХ ДНЯХ ПРИЄДНАНО	68
РАЗОМ НОВИХ ЧЛЕНІВ	2,675

В останніх днях надіслали до Головної Канцелярії аплікації нових членів наступні організатори і секретарі Відділів:

Іван Пригода (В. 200) — 6, Василь Дідюк (В. 478) — 5, Дарія Оріховська (В. 353) — 4, Яків Бурій (В. 402) — 4, Богдан Зорич (В. 432) — 4, Микола Хоманчук (В. 5) — 3, Ольга Маліщак (В. 29) — 3, Іван Кравчишин (В. 35) — 3, Володимир Гавриляк (В. 316) — 3, Йосиф Ярема (В. 372) — 3; по дві аплікації — Іван Одежинський (В. 32), Роман Татарський (В. 94), Станислав Митрович (В. 295), Казимир Мазепа (В. 332), Василь Попович (В. 367) та Ірена Блаґітка (В. 445). По одній аплікації прислали 18 секретарів та організаторів.

Досі у вересні придбано 119 нових членів.

Сенатська комісія відновила переслухання в справі Вотерґейту

Вашингтон. — Після 7-тижневої вакаційної перерви, в понеділок, 24-го вересня, відновлено переслухання сенатською комісією, яка розглядає Вотерґейтську аферу та виборчу кампанію 1972-го року. Першим свідком був Е. Говард Гант, мол., один із арештованих і засуджених вломників до головної квартири Демократичного Крайового Комітету. Під час своїх зізнань Гант твердив, що колишній спеціяльний правний дорадник Білого Дому Чарльз Колсон знав про широкозакроєний плян політичного шпигунства, знаний, як „Джемстоун", але, що він, тобто Гант, не має жадних доказів, що Колсон наперед знав про точні пляни влому до головної квартири Демократичної партії, який стався 17-го червня 1972-го року. Гант також заявив, що йому сказали, що „Джемстоун" був апробований колишнім генеральним прокуратором ЗСА Джоном Мічеллом і колишнім правним дорадником Білого Дому Джоном Діном. Колишній працівник Сі-Ай-Ей Гант сказав, що він брав участь у вломі до квартири Демократичної партії, бо вірив, що влом і інсталяція підслуховних апаратів були потрібні для перевірення вісток, що нібито Фідель Кастро потаємно передав був фонди для Демократичної партії. Факт, що його поінформовано, що нібито Джон Мічелл і Джон Дін дали свою згоду на плян політичного шпигунства, переконав був Ганта, що влом є „леґальний". Крім того, будучи колишнім працівником Сі-Ай-Ей, він привик виконувати накази, не входячи в питання, чи ці накази правильні, чи ні, бо вірив у розсудливість своїх зверхників.

Протягом свого свідчення перед сенатською комісією Говард Гант також сказав, що він був переконаний, що діє для добра країни, коли 3-го вересня 1971-го року брав участь у вломі до канцелярії психіятра, який лікував Даніела Еллсберґа, який викрав так звані „Пентаґонські документи" та передав їх пресі, а також мав нібито передати їх совєтській амбасаді. Ганс заявив, що він думав, що влом був оправданий, бо крадіж „Пентаґонських документів" вважав загрозою для безпеки країни. Гант заявив також, що за інструкціями Чарльза Колсона він підробив дипломатичну депешу, щоб доказати, що колишній президент Джон Кеннеді був нібито причетний до вбивства південнов'єтнамського президента Дієма. Це було зроблено, сказав Гант, щоб здискредитувати Демократичну партію серед американських виборців-католиків, бо Кеннеді і Дієм обидва були католиками, а фальшива депеша мала показати, як католик Кеннеді мав нібито брати участь у вбивстві католика Дієма. Гант також сказав, що він безуспішно старався роздобути інші інформації які були б шкідливими для родини Кеннеді.

Під час свідчення Гант заявив, що це Чарльз Колсон притягнув його до праці в Білому Домі та в Комітеті для перевибору Президента. Він також сказав, що щойно недавно дійшов до переконання, що Колсон таки знав про широкозакроєні пляни політичного шпигунства. У травні ц.р. Гант заявив був слідчим сенатської комісії, що, на його думку, Колсон не знав про ці пляни.

Під час першого дня свідчення перед сенатською комісією, Гант заперечив, що він вимагав грошей та обіцянки президентського помилування в заміну за мовчанку про Вотерґейтську аферу та про інші спроби політичного шпигунства. Він також заявив, що в тюрмі його трактували, як звичайного кримінального злочинця, що він був побитий іншими в'язнями, що після смерти його жінки його діти залишилися без батьків, бо він був засуджений на 35 років, та що він був прибитий фактом, що Уряд не заопікувався ним та його родиною, так як це завжди робив у минулому для своїх таємних аґентів. Гант продовжуватиме своє свідчення у вівторок, 25-го вересня.

КІССІНДЖЕР ПРОПОНУЄ ПОШИРЕННЯ РОЛІ ОН

Об'єднані Нації, Ню Йорк. — Перший публічний виступ Генрі Кіссінджера, як державного секретаря ЗСА на форумі Об'єднаних Націй у великій мірі стимулював заінтересування Генеральною Асамблеєю ОН. Як відомо, за урядування президента Ніксона ЗСА не надто багато уваги присвячували Об'єднаним Націям, а сам Кіссінджер, займаючи посаду спеціяльного політичного дорадника Президента, був виразним експонентом дипломатії „на вершинах" і політики, спертої на рівновазі сил у світі. Виступ Кіссінджера на сесії Генеральної Асамблеї ОН кинув багато нового світла на тенденції в американській зовнішній політиці, а в першій мірі на те, яким буде ставлення ЗСА до цієї міжнародної організації. Немає сумніву, що з цього погляду промова Г. Кіссінджера в ОН, поминаючи її відносно загальниковий характер, внесла ясність у ситуацію. Не зважаючи на таке, чи інше трактування ОН в минулі роки, без уваги на „розчарування" цією організацією, як це виразно підкреслив Кіссінджер, ЗСА стоять далі „за ідеалом світової спільноти. Ми будемо продовжувати працювати в цьому парляменті людини, щоб зробити його дійсністю".

Змагання за тривалий мир, а не за перемир'я

Коли йдеться про американську зовнішню політику, то її мета забезпечити у світі „справжній мир, не тільки досягнути перемир'я" — заявив Кіссінджер. „Ми прагнемо такого світу, в якому панував би закон ,а основні права людини були б природним правом всіх. Поза двосторонною дипломатією, прагматичними договореннями і драматичними потягненнями останніх років, ми уявляємо собі всеохоплюючу інституціоналізовану структуру миру, якою були б охоплені всі держави, великі і малі, — мир, що його ця організація має виняткові дані плекати і заякорити в серцях людей". З'ясовуючи окремі досягнення американської зовнішньої політики останнього періоду, Кіссінджер підкреслив, що у кожному випадку ця політика була здійснювана під таким кутом і з такою кінцевою метою.

Напередодні нової доби у світі

На сучасному етапі, говорив Кіссінджер, „світ завис між старими гаслами і новими реалітетами, між поглядом на мир, як на хвилеву зупинку у безнастанній боротьбі і візією миру, як запоруки ґльобальної співпраці... З'єднані Стейти ніколи не будуть задоволені світом, у якому пануватиме непевне перемир'я, переважатимуть нестабільні бльоки, пристосування відповідно до вигоди... Ми прагнемо до миру, стабільність якого спиралася б не на рівновазі сил, а на спільних аспіраціях". В такій ситуації окреме місце можуть і повинні зайняти Об'єднані Нації, як виразник всього людства. Тепер настав час, говорив Кіссінджер, щоб „іти від етапу відпруження між великими державами до співробітництва між всіми державами, від співіснування до спільности". Під таким кутом ЗСА хочуть вести свою політику на форумі ОН і до такої співпраці закликають всіх членів ОН. У ніякому випадку Америці не йдеться про „кондомінію у світі", бо „в нас немає бажання до панування". Зберігаючи традиційні зв'язки з союзними державами і народами, ЗСА старатимуться „розбудовувати нові відносини з давніми противниками. Ми будемо працювати для справи миру через Об'єднані Нації, а також на базі двосторонніх відносин".

Завдання перед світовою спільнотою

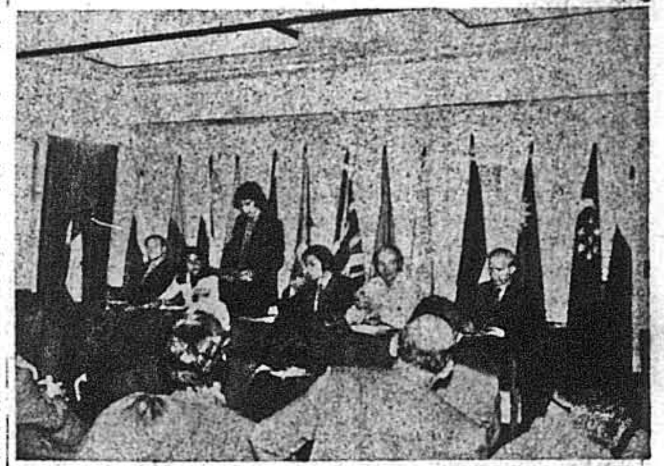
Людство найшлося у критичній фазі свого існування, що знаходить свій вияв у цілому ряді таких небезпечних фактів, як занечищення во-

(Закінчення на стор. 8-ій)

В Лондоні відбулася антисовєтська маніфестація

Масове віче на Трафальгар Сквері в Лондоні

Фрагмент з сесії молоді на конференції АБН. Доповідає Аскольд Крушельницький

Лондон. — З нагоди конференції Антибольшевицького Бльоку Народів і Европейської Ради Свободи 24 - 27 серпня 1973 року в Лондоні, тут відбулася також масова протисовєтська маніфестація з обороні переслідуваних і засуджених українських діячів. Головним промовцем на маніфестації був президент АБН Ярослав Стецько. Конференція та маніфестація проходили під гаслом „визволення, а не капітуляція". Конференція АБН схвалила „Становище" до політичної ситуації в СССР, стверджуючи, що АБН прагне „розвалити московську імперію, усунути комуністичну систему і відновити національні незалежні держави поневолених народів із таким внутрішнім ладом, який відповідає їхній духовості та соціяльності". Виходячи з таких позицій, конференція АБН ствердила, що „АБН не центр дисидентів, які провадять деякі суперечки з режимом, а центр революціонерів різних народів, які волять московську імперію і режим, одні культурною творчістю, протиставленням ідей, політичною філософією, а інші збройною силою". В згаданому „Становищі" є теж подана оцінка політики Заходу щодо СССР з осудженням всяких проявів політики коекзистенції. Европейська Рада Свободи схвалила окреме становище до Европейської конференції для справ безпеки і співробітництва, остерігаючи перед небезпекою будь-якого „договорення з большевицькими тиранами й імперіялістами". В рямках конференції відбулася зустріч і нарада молоді. Вступне слово сказав А. Крушельницький, а в панелі взяли участь С. Зурабішвілі (грузинка), Карл Гол, (швед) та Джон Гейдон (англієць). На нараді було схвалене „Звернення до молоді вільного світу", яке від так було прочитане на маніфестації.

Европейська конференція і Польонія

Ню Йорк. — Польський щоденник „Нові Дзєннік" з 19 вересня опублікував статтю Казимира Лукомського на тему „Упадок чи закріплення ялтанської системи". Автор рахується з можливістю, що західні демократії, включно із ЗСА, на Европейській конференції для справ безпеки і співробітництва „припечатають панування Росії в центральносхідній Европі", ґарантуючи, чи леґалізуючи російські загарбання. Коли йдеться про польський інтерес, то автор виходить з засади, що „відпруження між ЗСА і Росією лежить в інтересі Польщі", але це відпруження не може бути, як каже він, „односторонне". Він вказує на ряд слабих сторін СССР і висловлює думку, що з боку Заходу ці слабі сторони СССР повинні бути максимально використані. Уточнюючи ролю американської Польонії, К. Лукомський пише:

„Наша роля, роля Польонії, у цій ситуації є проста. Ми знаємо, чого хочемо. Ми є прихильниками „політики переговорів", але під умовою, що її окремі етапи є обосторонно корисні; що створюють умови, які уможливлюють народам центральносхідньої Европи вільний контакт з Заходом і еволюційну лібералізацію політичної системи у цих країнах. Тому підтримуємо пропозиції, що їх висувають держави Західньої Европи і З'єднані Стейти щодо вільного обміну людей, інформації, ідей. Але як це зформулював меморіял Конґресу Американської Польонії, переданий в червні ц. р. підсекретареві для справ европейських Джонові Армітаджеві, правильні ці, але в обмеженому засягу, пропозиції повинні розглядатися як „промощуючий шлях для встановлення перехідної політичної системи в Европі, який би провадив у висліді до свободи і незалежности народів східньоцентральної Европи, що є нашою незмінною ціллю. До цієї цілі треба послідовно змагати в ході всіх етапів майбутніх переговорів і ніколи з неї не резиґнувати".

Того роду політиці американського уряду американська Польонія дасть всебічну підтримку — твердить згаданий автор.

ҐУБЕРНАТОР РІҐЕН ПРО СВОЮ КАНДИДАТУРУ НА ПРЕЗИДЕНТА ЗСА

У неділю, 23-го вересня, каліфорнійський ґубернатор Рональд Ріґен сказав, що думка про президентуру лякає його та що він не думає, що хотів би займати цей пост.

ШИРОКО РОЗГОРТАЄТЬСЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС; З КІНЦЕМ МИНУЛОГО ТИЖНЯ ДЕСЯТЬ ОКРУГ ВІДБУЛИ ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

У половині цього року, з днем 1-го липня, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу проголосив спеціяльну організаційну кампанію вже під знаком чергової Конвенції УНС, що має відбутися в травні наступного 1974-го року у Філядельфії, як і під знаком 80-річчя „Свободи" в цьому і 80-річчя УНСоюзу в наступному році. Рівночасно із проголошенням кампанії проголошено ряд надзвичайних нагород за організаційні успіхи. Кампанія поступово розгорталася вже в літніх місяцях і широко розгорнулася після вакацій, як це наявно свідчить союзова організаційна активність з кінцем минулого тижня, як десять союзових Округ відбули свої організаційні наради з участю головних урядовців. Уже була вістка про наради Надгудсонської Округи в Джерзі Сити минулої п'ятниці, 21-го вересня, з участю заступника головного предсідника і рекордового секретаря Володимира Сохана, асистента організаційного відділу і головного радного Степана Гавриша та голови Контрольної Комісії мґра Івана Геврика. З кінцем того тижня мали такі ж свої організаційні збори Округи УНС в Піттсбурґу, Чикаґо, Клівленді, Янґставні, Детройті, Нюарку, Вілкс Беррі, Ютиці, Балтиморі і Міннеаполісі. Докладніші повідомлення про перебіг цих зборів одержано вже з Піттсбурґу, Янґставну, Клівленду, Чикаґо і Нюарку.

ЗБОРИ В ПІТТСБУРҐУ

Організаційні наради Округи УНС в Піттсбурґу відбулися в п'ятницю, 21-го вересня в залі місцевого Українського Народного Дому о год. 7:30 вечора з участю головного предсідника Йосипа Лисогора та головного радного Андрія Джули. В нарадах взяли участь 20 представників із сімох Відділів Округи. Проводив нарадами Дмитро Головатий, секретарював М. Шабінський. Й. Лисогір говорив про працю, труднощі і успіхи за вісім місяців цього року, підкреслюючи надійний факт, що вже знову почали збільшуватися прибутки з членських вкладок та висловлюючи надію, що в теперішній кампанії поважно збільшиться також і кількість членства. Промовляв також гол. радний А. Джула. Промовці, як і опісля дискутанти з'ясовували в першу чергу організаційні можливості і потреби УНСоюзу, заторкуючи при цьому і ряд загальногромадських справ, включно з акцією оборони жорстоко порушуваних окупаційним режимом людських прав в Україні, теперішньою збіркою фондів для УККА на продовжування акції оборони людських прав та у зв'язку з недалеким Другим Світовим Конґресом Вільних Українців, акцією листів до законодавців проти признання статусу упривілейованої держави для СССР в торговельних відносинах та ін. На закінчення зборів головний предсідник вручив срібні відзнаки за організаційні успіхи Андрієві Джулі, Карлові Сачкові та Петрові Когутові.

НАРАДИ В ЯНҐСТАВНІ

Округа Янґставну відбула свої організаційні наради в суботу, 22-го вересня, о год. 11-ій перед полуднем в залі місцевого Народного Дому. Проводила нарадами голова Округи пані Стела Волошин, секретарювала пані Галина Сенедяк. Під час нарад, в яких взяв участь головний предсідник Йосип Лисогір і який говорив про „світла і тіні" в дотеперішній цьогорічній кампанії, обмірковано ряд нових організаційних заходів, включно з персональними листами та особистими відвідинами родин і осіб, які ще не є членами УНСоюзу. На закінчення нарад головний предсідник вручив срібну відзнаку за організаційні успіхи секретареві 230-го Відділу, заслуженому ветеранові в союзовій праці, Петрові Ліщакові.

ЗБОРИ В КЛІВЛЕНДІ

Тієї ж суботи, 22-го вересня у вечірніх годинах відбула свої організаційні наради Округа УНС Клівленду. Наради відбулися в залі парафії св. Йосифа на Пармі і в них взяло участь три десятки репрезентантів 13 Відділів Округи. Після вшанування пам'яти померлого недавного заслуженого союзового діяча Володимира Гірняка, приявні на цих нарадах головний предсідник Йосип Лисогір та головні радні проф. Тарас Шмаґала і д-р Богдан Футей з'ясовували мету, умови та можливості і потреби теперішньої організаційної кампанії, зробили огляд стану і розвитку УНСоюзу, як цілости, та зокрема Клівлендської Округи, як також заторкнули ряд актуальних загальних справ і проблем, що стоять перед нашою громадою.

ЗБОРИ В ЧИКАҐО

Осінні організаційні збори, присвячені піврічній, передконвенційній кампанії за збільшення числа членів УНС, відбулися в Чикаґо в п'ятницю, 21-го вересня в Союзовому Домі. Відкриваючи збори, голова Округи Михайло Ольшанський привітав делеґата Екзекутиви та головного доповідача голов-

(Закінчення на стор. 8-ій)

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Незвичайна подія

22 вересня ц. р. ЗСА і світ були свідками незвичайної події в історії З'єднаних Стейтів Америки: із заприсяженням д-ра Генрі А. Кіссінджера на перше місце в уряді ЗСА, тобто на пост державного секретаря вперше прийшла людина — з нової іміграції, натуралізований громадянин. Підкреслив цей факт, як важливий не тільки для Америки і всього світу, президент Ніксон, підкреслила його і коментує вся американська і світова преса. Разом із цим це також вперше в історії ЗСА займає цей пост імігрант жидівського походження. Із глибоким зворушенням говорив про це сам Кіссінджер. Згадуючи свої молоді роки, молодість жидівського хлопця в гітлерівській Німеччині, Кіссінджер заявив, що „немає країни в усьому світі, в якій було б можливе таке, щоб людина мого походження могла стояти тут, найближче до Президента З'єднаних Стейтів Америки". Водночас із цим новий державний секретар ствердив вагу здобутого ним життьового досвіду, зокрема ж у тому, „що значить Америка для надій та ідей інших людей і народів".

Абстрагуючи від політичної оцінки Генрі Кіссінджера, архітекта сучасної американської політики, зокрема ж прагматично запляннованої і продовжуваної ним політики співіснування між ЗСА і Совєтським Союзом, упривілейованого статусу для СССР в американсько - совєтських економічних взаєминах і невтручання у внутрішні справи СССР, треба ствердити, що факт його призначення має величезну вагу для всіх тих, що, як і він, прибули до американської „обіцяної землі", до „вільної землі Вашингтона", тікаючи перед політичними переслідуваннями й залишаючи за собою свою батьківщину, поневолену тоталітарними режимами. Приклад з Кіссінджером доводить ще раз, що Америка не лиш земля свободи та й не тільки країна великих життьових і фахових можливостей, але й країна справжньої рівности усіх людей в даній країні перед конституцією, законами і традиціями. Як і Кіссінджер — 56-ий в історії ЗСА державний секретар, на високі становища в уряді ЗСА і її провідних установах вибиваються останніми роками, поруч представників інших етнічних груп, також й українці. Згадати б тільки Юрія Кістяківського, Йосифа Харика, Михайла Яримовича й інших; займають українці все вищі ранґи і в американських збройних силах — і немає ніяких перешкод для того, щоб у майбутньому українець став таким членом Конгресу, чи й Уряду ЗСА. І напевно, коли хтось з українців виявить відповідний талант і здібності, то неминуче й він займе відповідний для себе пост і в житті і в історії ЗСА.

Зловживання медичною наукою

В жовтні має відбутися в Москві міжнародний конгрес психіятрів, присвячений питанням захворіння схізофренією. Того роду спеціялізована наукова конференція не повинна б викликати ніякого здивовання, ні застережень. Радше навпаки, враховуючи потреби особистого і публічного здоров'я, того роду конференції треба б тільки вітати у надії, що вони щось нового внесуть у розвиток науки медицини.

Справа психіятричної міжнародної конференції в СССР, однак, не є така проста. Не є ніякою таємницею факт, що совєтський режим, йдучи за практикою ще царського російського режиму, намагається використовувати медицину, а психіятрію зокрема, в боротьбі з інакшемислячими в СССР. У багатьох підтверджених випадках, психіятричні заклади використовуються в СССР не для лікування умовохворих, а для ізолювання від оточення інакшемислячих, або як їх тепер популярно окреслюють — дисидентів. Як приклад, згадаємо тут тільки двох найбільше відомих сьогодні у світі дисидентів, яких приміщено у закладах для умовохворих не на основі рішення медичних експертів (медичні експертизи у цих випадках себе заперечували), а на основі рішення суду: генерала Петра Григоренка та математика Леоніда Плюща.

З цих міркувань цілком оправданим є вимога англійської преси („Гардіян", „Йоркшайр Пост", яка вимагає від британських психіятрів застанови над тим, чи вони повинні взагалі взяти участь у того роду конференції в СССР. З другого боку, ці ж газети вимагають, щоб у випадку, коли британські психіятри поїдуть до СССР, вони там підняли на міжнародному форумі питання запроторювання у закладах для умовохворих інакшемислячих дисидентів. „Гардіян" в редакційній з 7 вересня просто пише, що без такого протесту поїздка британських психіятрів може навіть пошкодити дисидентам, бо „її використають у повному засягу росіяни для своїх політичних цілей".

Питання, що його якраз тепер підняли британські газети у зв'язку з психіятричною міжнародною конференцією в СССР, повинні мати на увазі також українські психіятри і повинні використати всі доступні їм зв'язки, щоб на цій конференції на порядок дня була поставлена справа совєтських дисидентів, які знаходяться в закладах для умовохворих.

СССР пропонував „пакт неаґресії" Китаєві

Ташкет, Узбекістан. — Виступаючи 24 вересня з промовою у столиці Узбекістанської ССР, генеральний секретар КПСС Л. Брежнєв виявив, що ще в половині червня ц.р. совєтський уряд пропонував комуністичному Китаєві підписання „пакту неаґресії". До сьогодні, якщо вірити Брежнєву, китайський уряд не дав Москві ніякої відповіді, а навпаки, з китайського боку скріпилася „антисовєтська кампанія". У цій своїй промові Брежнєв одночасно перестеріг інші держави перед намаганням використовувати совєтсько-китайський конфлікт для власних цілей, окреслюючи таку політику „близькозорою". Ніякої держави Брежнєв не назвав, але поінформовані спостерігачі твердять, що йдеться тут в першу чергу про Францію у зв'язку з недавнім перебуванням президента Помпіду в Китаю з офіційними відвідинами. Брежнєв їздив до Узбекістану, щоб там „відзначити" цю совєтську азійську республіку „Орденом дружби народів" за досягнення у виконанні господарських плянів. Як відомо, досі такі „ордени" дістали Українська ССР, Російська Федерація та Казахстан.

ДИВО У ФРАНЦУЗЬКІЙ ПРЕСІ

Париж. — Не зважаючи на те, що де Голль, після закінчення війни в Альжирі, поставив перед французькою армією основну мету: стояти на варті проти загрози зі Сходу, французька політика не змінилася. Традиційним її напрямком залишилося бажання співпраці з „вічною Росією", яку — дуже слушно — де Голль вбачав під покришкою комунізму. Сам де Ґолль їхав до Москви й із гордістю визначував основну мету для французької політики: бути посередником між ЗСА і СССР, розуміється, „в ім'я миру". Цю політику продовжував консеквентно Ж. Помпіду, чим приспішив і „реґулювання відносин" Західньої Німеччини, і обійми Р. Ніксона з Брежнєвим.

Усе йшло за давньою традицією французького русофільства, що спиралося на оманній та історично неоправданій лінії: Росія забезпечує Францію перед черговою німецькою інвазією.. Хоч уклад сил в Европі змінився, хоч відносини — практичні й психологічні — між Францією та Німеччиною змінилися, Франція не позбулася сліпого русофільства. Загал уважав, що „добрі відносини" із Москвою необхідні всьому людству, що ці відносини можливі. Всі ті оповідання про підступність Москви, про її імперіялізм — це оповідання про „нормальні речі". Терор, переслідування, голод в Україні? — „А що діялося у нас, за часів нашої революції?" — відповідав пересічний француз. Інтелектуали ліві все ж бачили в ній „батьківщину здійснення соціялізму", праві — „святу Росію" з іконами й „глибоко віруючим народом". Іншого образу Росії Франція не визнавала. Тому вона вітала „зближення" між Москвою і ЗСА. Аж раптом сталося диво...

Чи то тому, що ліва коаліція (соціялістів і комуністів) загрожує режимові й майбутньому Франції, чи тому, що всім економістам ясніше стало, що „соціялістичний шлях до добробуту й психічної рівноваги людини у механізованому світі" ні до чого не веде, чи то нарешті зрушилося гуманістичне сумління Франції, — годі сказати, — але раптом виникло у французькій пресі питання: чи зближення Заходу взагалі, не тільки ЗСА, з Москвою дасть щось, коли за виміною господарських дібр не прийде виміна ідей? Чи, коли Москва не змінить свого режиму, дійсно господарська допомога їй сприятиме мирові, чи тільки зміцненню московської воєнної машини?

Коли українська й усяка інша еміґраційна преса ставила це питання, виступаючи проти коекзистенції без змін у СССР, взагалі західня, а зокрема французька, відповідала на нього поблажливим усміхом. „Еміґранти, мовляв, завжди все бачать у кривому дзеркалі своїх упереджень..."

Але сталося диво. Найперше на сторінках лівого тижневика „Експресс" Ж.-Ж. Ревель поставив це ж питання. Поставив його у всій ширині й глибині, розглядаючи „винахід Брежнєва": бажання купити на Заході технологію, здобути капітали, але без ідей... Навпаки, при одночасному переслідуванні всяких реформаторських течій, при повному замкненні уст тим, що домагаються свободи думки. За цим дискусія розгорнулася на всю широчінь.

Напевно вона не набрала б такого розмаху, коли б одночасно не появилися відомі інтерв'ю А. Сахарова й А. Солженіцина, що стали переломовим моментом у підході західньої опінії до ризиковного „зближення" чи „відпруження". Дискусія триває далі. Вона поглиблюватиметься, п о ш и рюватиметься і не затихне довго. Зокрема після того, як А. Солженіцин поставив її у наглибшу площину: чи іґноруючи моменти свободи й людської гідности в СССР, Захід — ради бизнесу — не нищить своєї духової основи, а тим і взагалі не сприяє повному занепадові моральних чинників?

У цій дискусії є голоси оптимістичні й песимістичні. Перші, очевидно, в більшості, бож... годі завернути машину „зближення", коли за нею криються „райдужні" перспективи великого бизнесу, потрібного також Заходові, що не має куди збувати своїх виробів. „Третій світ" не має чим платити, а Москва має золото й може його мати все більше, нехай і коштом праці в'язнів по концтаборах Півночі й Сибіру.

Оптимісти стоять на теоретичних заложеннях: співпраця з комуністичним бльоком набрала таких розмірів, що тепер почнеться справжня індустріялізація СССР, там постане суспільство споживання. Справжня індустріялізація не можлива без свободи творчости. Нехай сьогодні переслідують мислителів і літераторів, завтра почнеться потреба свободи думки в технічній творчості, в ділянці господарських рішень. Авжеж, процес буде довгий, але він неминуче доведе до відкручення гайки, бо без свободи не творитиме жаден інженер, не діятиме жаден директор заводу, чи дослідної ляборатορії.

Авжеж, будуть трудноці. Але Брежнєв і Косиґін — люди прагматичні. Вони довго змагатимуться з ідеологами й генералами, але врешті мусітимуть піти на припинення переслідувань, бож переслідування колись вигнали з гітлерівської Німеччини не тільки Томаса Мана чи В. Брандта, але й Айнштайна та тих науковців, що мали секрети радару, реактивних моторів й атомової енерґії...

Песимісти, їх назвати радше — реалістами, уважають, що ніхто не потрапив завернути Гітлера з абсурдного шляху, і що ледве чи московська компартія побачить абсурд своєї постави. Тим більше, що і Андропов, і Гречко увійшли до ЦК.

І песимісти, і оптимісти однозгідні в тому, що „зближення" не можна припинити, а треба при цьому ставити політичні вимоги. Адже Сахаров казав, що СССР потребує цього „зближення" більше, як Захід, тож можна домагатися передумов. Коли ЗСА поставили передумову зняти вимогу викупу з жидів, що виїздять, то Брежнєв її прийняв. І ось ва питання ставлення чи неставлення передумов господарської співпраці між Заходом і Москвою піде сьогодні бій.

Комуністична преса у Франції вже зайняла своє становище, яке напевно визначає лінію на довший час. Офіціоз французької компартії заявив таке:

А. Сахаров має право на вислів своєї думки. При комунізмі у Франції, кожен матиме змогу висловитися, також опозиція. Але... Але, коли Сахаров вимагає, щоб

(Закінчення на стор. 8-ій)

ІДЕОЛОГІЧНА БОРОТЬБА В ДОБУ МИРНОГО СПІВІСНУВАННЯ

Газета „Радянська Україна" з 18 вересня ц. р. видрукувала статтю кандидата історичних наук Б. Похвалинського, який розглядає „актуальні питання теорії мирного співіснування та ідеологічної боротьби". Ця стаття має особливий інтерес з уваги на дискусію, яку спричинила вимога Заходу до СССР дозволити на „вільний обмін ідей та людей". Совєтська преса останнім часом публікує багато матеріялу, намагаючись обґрунтувати конечність втримувати „закритими" для чужих ідеологій совєтські кордони, мовляв, мирне співіснування соціялістичних країн з капіталістичними в нічому не применшує гостроти ідеологічної боротьби обох світів.

„Пом'ягшення міжнародної напружености — пише Б. Похвалинський, — може породити ілюзії щодо послаблення гостроти ідеологічної боротьби між силами соціялізму і капіталізму. Проте, логіка речей і практика свідчать про те, що ідеологічна боротьба не тільки не вщухає, а, навпаки, досягає все більшого напруження. Важливе місце в сучасному ідеологічному змагу належить проблемам війни, миру і революції... Комуністи ніколи не ставили визрівання революційної ситуації в залежність від війни, шукали причини революції не умовах війни чи миру, а в наявності внутрішніх об'єктивних і суб'єктивних передумов. Вони не розглядають світову війну як каталізатор революції і прискорювач руху до соціялізму".

Іншими словами, совєтський автор намагається переконати, що соціялізм і совєтська система переможуть без війни, революціонізуючи „мирним шляхом" капіталістичні країни і створюючи у процесі розгортання ідеологічної боротьби „об'єктивні передумови" для остаточної перемоги соціялістичної системи. Ставши на таких позиціях, згаданий автор відкидає твердження, мовляв, це є відхід від справжнього ленінізму та соціялістичних принципів, визнання статус кво у світі, на чому спирається, як твердить він, протисовєтська китайська пропаґанда.

„Цим же курсом, — пише він, — іде і пропаґандистський корабель Пекіну. На його капітанському містку плетуться нові інтриги. Маоїстська пропаґанда мовить, нібито утвердже н н я принципів м и р н о г о співіснування є р е з у льтатом „змови наддержав", а зусилля Радянського Союзу та інших держав соціялістичної співдружности для перетворення в життя програми миру нібито означають відмову від підтримки народів, які відстоюють своє право на незалежність і соціяльний прогрес. Бльокуючись на антирадянській основі з найбільш реакційними і аґресивними силами, маоїсти зводять злобний наклеп на країну Леніна і намагаються вбити клин між соціялістичними країнами".

У совєтській інтерпретації, політичне в і д п р уження („розрядка", як пишеться у совєтській українській пресі) „створює сприятливі можливості для дальшого розвитку національно - визвольного руху і результату клясової боротьби в країнах капіталу. Мирне співіснування сприяє викриттю імперіялізму як джерела воєнної небезпеки. Саме в умовах „розрядки", напружености, слабшають позиції найреакційніших м і л ітаристських кіл, буржуазія позбавляється можливости видавати свої вузько клясові інтереси за загальнонаціональні, звужується поле діяльности терору з її боку, рельєфніше розкриваються клясові суперечності капіталістичного суспільства... Для маркситів-ленінців очевидно, що боротьба двох систем в сфері економіки, політики і, безумовно, ідеології історично неминуча". Свої міркування автор закінчує твердженням про те, що виграна соціялізму без війни — можлива і, очевидно, цим можна пояснити той факт, що СССР став на шлях „мирного співіснування" та взаємовигідного економічного співробітництва", користуючися співпрацею з Заходом, Москва плянує вбити одним пострілом двох зайців: розбудувати власний потенціял і одночасно відповідною ідеологічною кампанією „революціонізувати" західні суспільства і цим підготовити їх для підпорядкування московській контролі.

М. С-ий

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: д-р Михайло Данилюк

ВІТАМІНА Е

Цього літа журнал „Інфекційні недуги", обговорюючи справи недуг легень, які в наші часи надто часто нищаться також забрудненим оточенням, приніс цікаву вістку про новіші досліди в цій ділянці, яка привертає увагу лікарського світу знову до оспорюваної вітаміни Е.

На симпозіюмі фармакологів і фармацевтів в університеті Огайо виступив д-р Д. Менцель із своїми спостереженнями щодо окремих властивостей вітаміни Е, стверджуючи, що на базі довгої обсервації на тваринах він встановив, що ця вітаміна охороняє легені сучасної людини від забрудненого оточення. Він, на основі численних дослідів, ствердив, що дієта багата у вітаміну Е охороняє легені від багатьох складників забрудненого повітря, але особливо від озону і двоокису азоту, які являються в наші часи головнішими джерелами забруднення від автомашин, індустрійних продуктів і т. д. У доказ своєї теорії д-р Менцель продемонстрував вислідн дослідів, коли він поділив експериментальні тварини на дві групи — одній виключив із харчування вітаміну Е, а другій дав багату в цю вітаміну дієту, виставивши обидві групи на дію забрудненого повітря. Тварини, які одержували високий вміст вітаміни Е, жили двічі довше, а їхні легені показали помітно менше ушкоджень, як у тварин, що цієї вітаміни не одержували. У поясненнях щодо цієї дії вітаміни Е д-р Менцель твердив, що при вдихуванні забрудненого повітря в легенях проходить певний процес оксидації тканини легень, який нищить ці дихальні органи. Вітаміна Е, на його думку, затримує цей процес, а тим самим охороняє їх від забрудненого повітря, а у висліді охороняє людину від хронічного бронхіту, ефміземи та інших серйозних недуг легень, що пов'язані із забрудненим повітрям, куренням цигарок, диханням хемікалій при праці в індустрії тощо.

Цікаво, що на тему вітаміни Е минулого року було опубліковано понад 400 різних праць в медичній літературі, деякі із них гостро собі протилежні, надаючи цій вітаміні або великої ваги, або ж заперечуючи її „чудодійну" силу. Фактом залишається, одначе, що ця вітаміна тепер під посиленим дослідом.

Переглядаючи літературу на цю тему, можна прийти до висновку, що силу і значення вітаміни Е серед людей або в популярних виданнях часто перебільшується, приписуючи їй властивості лікування найбільше різнородних недуг, силу „омолодження", продовження життя і т. д. Досліди таких властивостей не підтверджують, хоч і з другої сторони ці ж досліди останніми часами доцінюють помітну ролю вітаміни Е у деяких ділянках людського і тваринного життя. До цієї теми ми повернемося із ширшими інформаціями окремою розвідкою в одній із чергових медичних статтей.

ХЕМІКАЛІЇ У ХАРЧАХ

На тему штучних додатків до харчів пишеться у світі чимало, дещо й ми згадували в минулому. Але ось медична література приносить нову цікаву вістку про ще один шкідливий бік фабрично роблених харчів, які, як правило, мають штучні додатки, як, наприклад, фарби, засолодження, хемікалії для консервації харчу, щоб не зіпсувався тощо.

Идеться про досліди каліфорнійської групи лікарів із Фундації Кайзера, які, між іншим, кількома минулими роками вивчали патогенезу хворобливої поведінки дітей. Як відомо, чимало дітей наших часів проявляють особливо багато неспокою, до хворобливих меж піднесену енергію й активність, а водночас також деякі від'ємні прикмети характеру, як, наприклад, ворожість супроти однолітків, неслухняність, погану поведінку в школі, низький р і в е н ь сприймання науки, часті конфлікти, нещасливі випадки і т. д. Психологи та фахівці дитячих недуг називають це гіперкінетичною поведінкою і таких дітей лікують різними модерними медикаментами, часто із помітним успіхом. Але причина такої поведінки залишається таємницею, хоч й існує декілька теорій на цю тему, а в цьому і теорія про певний органічний розлад у мозку виростаючої дитини.

Каліфорнійські дослідники вийшли із тези, що, мабуть, діти наших часів частіше мають такі розлади, як кілька поколінь назад, а тому почали шукати різниці у виростанні окремих поколінь. Досліджуючи справу виховання, дисципліни, різних методів навчання і т. д., вони також зробили простий висновок, що діти наших часів харчуються інакше, як це було колись. На цій базі також почались досліди.

І ось на конференції відділу алерґії Американської Медичної Асоціяції згадані дослідники о п р илюднили свої спостереження. Виявилося, що вони підозрівали штучні харчі або ж штучні додатки до фабрично роблених харчів відповідальними за психічні розлади у дітей. Основну вагу звернено на штучні солодощі, фарби,

(Закінчення на стор. 8-ій)

Василь Маркусь

ЦЕРКВА І НАРІД

(2)

Усім їм можна відповісти коротко. Не йдеться тут про змішування релігійної сфери з політичною, про намагання Церкви опанувати усе світське життя чи про спроби організованого суспільства накинути Церкві і релігії свої лаіцистичні цілі. Такою є моя оцінка загального напряму розвитку ситуації в українському церковно-національному житті, в тому і в останніх ферментах всередині Української Католицької Церкви, не враховуючи окремих винятків і зрозумілих в таких умовах боротьби відхилень і ексцесів.

Історія українського народу й Української Церкви дає нам наявні докази, що в нас не було конфлікту між організованим суспільством і Церквою; не існувало між ними відчуження і штучного відокремлення. Таку програмову тезу про гармонійне співжиття і співдію між Церквою і суспільством можна прийняти і щодо майбутнього відношення між Церквою і Українською державою, не зважаючи на потребу конституційного закріплення відомого принципу „відокремлення Церкви від держави". Тільки у нас його розуміння було б цілком іншим, як, наприклад, у Франції чи навіть в Америці. Бо немає абстрактного і відірваного від дійсности розв'язання цієї засадничої проблеми державного будівництва. Нічиї і ніякі розв'язки з чужого города не можуть бути наживо пересаджені в інший суспільний організм з відмінними історично-культурними традиціями і досвідом. Наша історична дійсність така, що існувало тісне пов'язання і взаємодоповнення між Церквою і народом, а в окремих періодах, державою; між ними уклалися взаємини радше співпраці і гармонії, ані ж конфлікту. В окремих ситуаціях Церква висувалася на станови щ е оборонця національних вартостей, а майже постійно нарід і суспільство дорожили і боронили сутністю своєї Церкви.

В тому сенсі можна говорити про Українську Православну чи Католицьку (колись Ґреко-Катол и ц ь к у) Церкви, як про національні Церкви, без того, щоб їм надавати спеціяльно упривілейований статус так зв. державних релігій (порівняй донедавно Еспанію чи Італію), а український народ можна уважати у його масі за християнський н а р о д. Приймаючи щиро і до кінця засаду про свободу сумління і толерування індивідуально невіруючих, ми все таки в силу нашої історичної традиції і напряму цілого минулого народу і культури, повинні стверджувати і здійснювати ідеал християнської України.

Християнство є нашою історичною долею, це — головний складник української духовости і культури. Воно, без сумніву, є чимось більшим для релігійного життя людини. Але не про це тут мова. Нам зараз ідеться, що принцип „упривітнення" релігії для українства був би штучним, чужим і антиісторичним. Це глибоко відчув Валентин Мороз, який — не знаю, чи він особисто віруючий, чи ні! — може найяскравіше і в дуже драматичних умовах ствердив пов'язаність релігійного і національного в українській дійсності.

Кинений Їх Блаженством Кир Йосифом клич „За єдність Церкви і Народу!" саме так треба розуміти. Ідеться про взаємопов'язання, доповнення, співдію і обопільне сприяння обох цих спільнот — Церкви і народу. Українській бо ментальності і духовій нашій спадщині чужі західній ультрамонтанізм, як також будь-яка порода модерного цезаропапізму. Віримо, що в незалежній українській державі наш позитивний досвід, а не чужі зразки будуть застосовані у церковній політиці й у взаєминах обох цих спільнот. Очевидно, що є ще інше, так би мовити, дослівне розуміння клича „За єдність Церкви і Народу", що включає потребу об'єднання організацій і дії, а також духа та церковної спільноти (єдність Церкви на всіх континентах, в одній помісній одиниці і під одним проводом!), як і суспільних і політичних сил для спільної праці і змагань. Ніхто теоретично не збирається заперечувати цю вимогу єдности, але як її важко практично здійснювати при наших вибуялих індивідуалістичних інстинктах.

Як цих кілька загальних міркувань можна пристосувати до нашої теперішньої дійсности, насамперед в самій Українській Католицькій Церкві і спільноті? Основною лінією розвитку нашого життя в поселеннях було якраз здійснювання цієї тісної симбіози Церкви і народу. Пригадаймо лише відірвані факти, що священики в ЗСА, Канаді чи Бразилії були також першими працівниками на полі громадського життя, організацій, преси, освіти, братських організацій. Паралельно, громада як цілість дбала про церковні потреби, включалася у змагання за створення української ієрархії в заморських країнах, підтримувала Церкву, намагалася зв'язати рядового еміґранта з його духово-релігійною фортецею. Ясно, були конфлікти, подекуди болючі і трагічні. Але в більшості випадків, (бо подекуди була зовнішня інспірація), вони виникли саме тоді, коли захиталася рівновага, співдія і розумний обопільний поділ сфер впливу між Церквою і організованим суспільством. Нічим не хочу при цьому применшувати впливу чужих ідеологій. Коли церковні діячі, в тому й єрархи, намагалися підчинити своїм концепціям і програмі суспільне життя чи коли, як це виявилося подекуди до останнього часу, відмежовували т. зв. чисто релігійні справи від національних, а так само, коли деякі громадські чи політичні кола усували Церкву з суспільного життя, вир и к а в конфлікт.

Повоєнне громадське і церковне життя за океаном характеризувалося довший час нормалізацією, визнанням релігійної і громадсько-політичної диференціяції, співпрацею і принаймні зовнішньою гармонією. Збурили його щойно з половини 1960-их рр. події в лоні Української Католицької Церкви, особливо довкола справи патріярхату. Патріярхальний рух і його вияви не були

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ ВІДБУЛИСЯ В ДНЯХ 21-го ДО 25-го ТРАВНЯ 1973 РОКУ НА „СОЮЗІВЦІ", КЕРГОНКСОН, Н. Й.

(12)

Відповіді в дискусії

Після закінчення відповіді Володимира Сохана на дискусію, до слова запрошено гол. секретаря Ярослава Падоха.

ВІДПОВІДЬ ГОЛ. СЕКРЕТАРЯ Я. ПАДОХА

Я. Падох: Був запит інж. Степана Куропася, як повелися нам перші дві ударні кампанії, чи як ми їх називаємо, „Тижні Забезпечення", які мали наскрізь експериментальний характер. Коротко: в Детройті було чотирьох обласних організаторів — вони були від 6-го до 11-го листопада мин. року; два дні був я з ними. Разом приєднано в тих днях 60 членів на $203,000 забезпечення з тим, що в короткім часі після цього обласний організатор п. Репета ще передав аплікації 15 членів, так, що в той час ми здобули 75 аплікацій на кругло чверть мільйона долярів, з тим, що $185,000 були на акцидентове забезпечення. В Клівленді було подібно. Там перебули тиждень 4 обласні організатори з тим, що один скоріше від'їхав до дому і здобули 50 членів на $157,000 забезпечення, а пізніше 18 додатково так, що разом було 68 аплікацій на $227,000. Акцидентових було в тому числі на $135,000. Можна говорити, що це був великий успіх, можна казати, що це був середній успіх. Невдачі, очевидно, не було. Коли берете до уваги, що чотирьох людей провело там тиждень, покинувши свої Округи, можна думати, що їх успіх був замалий, але оскільки брати до уваги те, що кожний з тих, що організує членів, знає, що лише невеличкий відсоток членів забезпечено за першими відвідинами, бо або немає цілих родин вдома, або вони бажають застановитися і просять: прийдіть іншим разом, — то успіх був великий. Та все ж і я ставлю собі питання, чи цей експеримент є корисний і чи треба його продовжувати. Але з другого боку треба брати до уваги користь, яку мають місцеві секретарі, яких одинадцять останньо в Клівленді день-у-день їздили з нашими обласними організаторами і вчилися асекураційного діла, що їм залишиться на все. Це може виявитися таким великим досягненням, хоч і маємо сумніви, чи варто продовжувати діло. Це є експеримент і, Богу дякувати, він не приніс невдачі. Будемо його оцінювати і будемо бачити, наскільки будуть нам оплачуватися такі дальші акції.

Було питання д-ра Футея, яку ми маємо програму в справі молоді. Коли б читати за останні роки звіти і пропозиції та рішення наших Комісій, то можна б було з того самого скласти успішну програму для молоді. Я вже декілька разів твердив, що невеличкі організації, такі, що мають по 20 чи 10 тисяч членів, мають на повний час референтів молоді, т. зв. junior directors, тобто організаторів молоді, які її організують, є її дорадниками, організаторами молодечих акцій, зокрема спортових тощо. Пропоную ухвалити, що УНС має заанґажувати такого молодечого директора спершу на part time. Знайдім відповідну людину, яка б у суботи і неділі виїздила в більші осередки союзового життя і старалася там організувати спортові ланки і всяку іншу молодечу діяльність, яку б ми їй намітили і яку б вона сама знала, з часом, краще від нас. Обстоюю те, що вже кілька років обстоював, щоб ми влаштовували щорічні конкурси молоді в різних ділянках їх молодечих зацікавлень — від танцю, музики, гри на інструментах до образотворчого мистецтва включно. Коли б ми на Сході і Заході зробили такі реґіональні конкурси, а потім зробили один центральний, то я думаю, що ми не лише оплатили б усі їх кошти, але й придбали б для УНС багато обдарованої молоді, молодих майбутніх провідників. Далі тверджу, що коли ми маємо наші молодечі Відділи, а маємо 14 Пластових і 5 Спортових при найкращих наших клюбах, то коли хочемо їх при собі вдержати та побільшити їх число, то мусимо їм дати окрему опіку і показати, що ми їх в своїй опіці тримаємо. Пропоную, бодай по $250 річно призначити на їх активність і я вірю, що як гриби по дощі збільшаться ці молодечі організації УНС. Далі пропоную, щоб ми вже цього року і ще в цьому місяці червні, коли кінчається навчання в школах, виконали рекомендацію, яку ми схвалили минулого року, щоб нашим передовим студентам українознавчих шкіл, тим що є найкращими в українській мові і українській історії чи в студентській діяльності дати по $100.00 нагороди, яку вручив би наш представник в присутності цілої школи — батьків і учителів. Думаю, що ми будемо продовжувати давати обгортки шкільних книжок з портретами великих українців. Здавалося б це дрібничка. Ми видрукували 20,000 обгорток з портретами Т. Шевченка і Лесі Українки, наші обласні організатори із учителями обійшли школи від кляси до кляси, поінформували учнів і учителів про УНСоюз. Я не знаю кращої пропаґанди у школах серед майбутніх наших членів і провідників. Маємо ентузіястичний відгук на цю акцію, хоч це, по своїй суті, дрібничка. Думаємо продовжувати це і вже готується обкладинка з портретом Івана Франка. Будемо теж додавати олівці. Ми звичайно стараємося дістати список учнів усіх шкіл, перевіряємо їх у себе, а потім наші обласні організатори, навіть як секретарі не хотять з ними ходити збирати членів, відвідують їх. Обласний організатор, маючи зв'язок зі школою, у вільнім часі, маючи перевірений список, хто з учнів є членом, буде мати великий запас кандидатів на членів поміж ними. На дальшому пляні нашої молодечої акції — хоч це вже квестія великих видатків — великої візії на майбутнє, є питання, чи не повинен УНСоюз стати протектором шкіл українознавства у всій країні. Ми маємо молодечі організації, з якими ми не будемо конкурувати, від яких ми краще молоді провадити не зможемо і з якими ми мусимо йти рука в руку і в повному порозумінні. Але школи українознавства, побіч того, що мають певну технічну поміч з Конґресового Комітету, стоять безборонні. По школах немає часто можливости дати учителеві $50.00 на місяць чи на рік, щоб вчив дітей. Нам слід помогти цим школам. Але це на далеку мету. Ми плянуємо ще на цей рік новий стінний календар (цьогорічний розійшовся добре) — з мапою України і це теж буде для молоді промовляти, коли дво- чи три-кольорова мапа України буде висіти в їх хаті і вони будуть читати, що це її придбав УНСоюз. Я думаю, що хоч ми підвищили минулого року суму стипендій до $10,000, то в міру того, як багатіємо, бо маємо більший чистий дохід, є великі можливости і потреба збільшити цю суму. Минулого року ми придбали нових 5 молодечих, 5 пластових Відділів, ту і в Канаді. Чи не думаєте, що був би час, щоб ми, маючи тут Вас, представників всіх організацій, поміркували разом, як би то при усіх молодіжних організаціях зорганізувати Відділи Союзу, тим більше, що Ви знаєте, що більшість з нас не належить тільки до одної, але до більше організацій. Очевидно, що це складна проблема, яку наперед треба узгіднити з цілою програмою для молоді всіх наших організацій.

Д-р Футей згадував про скорочування протоколів. Я пропонував Екзекутиві й далі обстоюю цю думку, бо це розв'язало б у величезній мірі цю проблему, щоб усі звіти членів Екзекутиви не були довші, як на дві сторінки й були подані на письмі, щоб не було сумніву щодо їх тексту та щоб друкувати поза звітами тільки ухвали Екзекутиви і лише у вийняткових випадках, коли б цього було потрібно і коли б цього домагався даний член Екзекутиви, щоб якусь, скажімо, особливу справу записати в протокол. Тоді ми могли б мати протокол, кожний протокол Екзекутиви дуже короткий і це дуже облегшило б нам і передусім Редакції заощадило б часу. Ми маємо часом такі випадки, що скажім, звіти є не тільки довгі, але пізніше приходять додатки до звітів і це ще продовжує звітування. Щодо того, що належить друкувати, а що ні, це вже було сьогодні широко обговорене. Я сказав би тільки те, що як мені здається, нам не стільки шкодить, коли речі, які не повинні виходити поза наш вузький круг, є в протоколах, бо розмірно невелика кількість їх читає. Але, коли ці речі друкується на першій сторінці газети, коли друкується по кожнім засіданні напр., що ми падаємо, що не йдемо вперед і т.д., то ми за свої власні гроші у своєму власному офіційному органі, шкодимо собі. Коли ми критику, чи наші невдачі подаємо у газетних вістках, а не у протоколах, то ми цим шкодимо бодай десять разів більше, як коли вони подані в протоколах. Я думаю, що ми це повинні припинити.

Д-р Скальчук питав, чому на Заході Канади не було обласного організатора. Ми мали одного, п. Токарика, про нього пан сенатор згадував. З ним нам цілком не повелося. Ми маємо частинного організатора, п. Лева Вовка, секретаря Відділу ч. 444 в Саскатуні, який є опікуном 8-х Відділів у Саскачеванській провінції. Він працює деінде, він не може більше часу нам дати, але він пильнує ті Відділи і ми вдячні йому за це. Та ми мусимо мати, як підкреслив пан сенатор, обласного організатора на Заході Канади і ми мали кандидата на такий пост, але Екзекутива не погодилася на це. Потім була пропозиція, щоб вислати в об'їздку по Західній Канаді п. Дідюка, щоб він об'їхав ті всі Відділи, заложені там в останніх двох роках, перевірив, які живі, а які ні, чи які треба зліквідувати, бо ми маємо властиво три, які ми ще провадимо формально, але які властиво вже не існують, а які можна оживити і щоб це зробив і підготував кандидата на обласного організатора до праці там, та на це Екзекутива не погодилася. Я не впираюся при цім чи другім кандидаті, я обстоюю те, що ми конечно мусимо його мати. До цього я ще хотів сказати, що ми раз годилися, а раз не годилися, щоб поїхати туди п. Дідюкові. Ми раз були доручили п. Дідюкові їхати на Захід Канади, — а потім відкликали це доручення. Я думаю, що це не є корисне і думаю, що просто з цього нашого з'їзду, з цих наших нарад, п. Дідюк повинен поїхати на Захід Канади, щоб те, що можна, з тих Відділів ще врятувати і щоб не виїхати звідти без того, щоб не мати на постійно чи провізорично — ми всіх на початку приймаємо провізорично, звичайно на три місяці, — кандидата на обласного організатора на Західню Канаду. Може вдалося б переконати до цього п. Вовка, або, може, вдасться знайти когось іншого, але це є найважливіша канадська вимога. Зокрема підкреслювалося тут мою поїздку до Торонта — я раз був дістав дозвіл поїхати до Торонта вже дуже і дуже довго, після того, як я розчинив там був Пластовий Відділ, бо Торонто, поза Ню Йорком, є друга найбільша Пластова Станиця у світі. Молодечі організації мають ту величезну прикмету, що кожного року приходять до них нові діти, звичайно незабезпечені і кожного року доповнюється те, що в малих Відділах різно буває з уваги на те, що старіються патріоти, а молодь від нас зікає. Тому молодечі Відділи йдуть на вагу золота і тому я й поїхав і старався допомогти те, що можна було зробити в Канаді, а коли я старався поїхати другий раз і закінчити там роботу, то Екзекутива не дозволила мені і я другий раз поїхав туди, коли я був у Боффало на Окружних Зборах, офіційно туди делеґований і потому я вже звідти на свою власну відповідальність поїхав до Торонта і нам вдалося той Відділ заснувати і я вірю, що цей Відділ має гарну майбутність. Хочу вам сказати, що в минулому прибуток у наших молодечих Відділах в деякі роки два рази більший, як прибуток в других Відділах. Я думаю, що молоді нам не слід зрікатися, бо молодь для нас є конечна.

Д-р Чопик питалася про те, чому ми не маємо більше протоколів англійською мовою. Ми дотепер протоколів англійською мовою не писали. Навіть, як я дістаю залучники до протоколів англійською мовою, то я їх в екзекутивних протоколах перекладаю на українську мову. Я думаю, що не така вага мати протоколи в англійській мові, хоч вони не зашкодили б, а ми робимо скорот протоколів англійською мовою, але важливіше є те, щоб мати більше статтей в „Українському Тижневику", у величезній мірі їх бракує тому, що я далі не маю англомовної секретарки. Як я вам скажу одну дрібничку, що тому два тижні, як я давав вістку — офіційну вістку, підписану паном предсідником, що ми будемо мати тут наші теперішні наради, то мені редакція „Тижневика" сказала, що я мушу перекласти мою вістку, яка була вже пішла до „Свободи" на англійську мову, бо вони не мають часу цього робити і я це мусів своїми чотирьома пальцями зробити. Отож я уважаю, що коли ми маємо приблизно одну третю наших секретарів англомовних, то треба їх краще обслужати, а для цього потрібна англомовна сила.

Пан Кальба питався, які резолюції були виконані і чому їх дістав пізно. Це сталося виімково з уваги на віддаль. Ми порадилися були в Головній Канцелярії, щоб у тих трьох випадках: до Вінніпеґу, Вискансину і Міннеаполісу звіту не висилати, бо може не дійти на час, і тому доручили звіти тут. У моєму звіті є докладно написано, які резолюції виконано, а які ні. Я коротко можу сказати, що було 14 резолюцій, а не виконано трьох, між іншими те, що мене болить, не заанґажовано англомовного секретаря чи секретарки, хоча я мав досконалого кандидата, та Екзекутива призначила йому була 6,000 і я думаю, що ви це розумієте, що коледжмен нині в Америці за $6,000 ніякої посади не прийме. В Нюйоркськім стейті і місті Ню Йорку учителька одержує першу платню в сумі $11,000. А учительки назагал не належать до тієї найвище платної кляси суспільности. Рекомендації, що їх ухвалено разом 9, виконано дві, решту не виконано і тому я б пропонував, щоб ми з більшою повагою ставилися до рекомендацій і до резолюцій. Тут є одна рекомендація, яку я перечитаю: перевести студії, як збільшити винагороду від більшої суми забезпечення, а зате зменшити винагороду за зібрання першорічної вкладки. Це є відповідь, панове, на ті закиди чи питання, що мовляв, якісь ухвали винесли наші обласні організатори. Ми думали, як поліпшити ту справу, ми думали, що, як організатор здобуде за $5,000 чи за $10,000 нове забезпечення і дістане $10.00, а секретар з першої вкладки дістане чотири рази більше, то щось тут не впорядку і якийсь вихід треба знайти. Ми мали таку рекомендацію минулого року і на неї я покликуюся. Питання п. Попадинця були вже відповіджені, залишилося тільки одне — він згадував про те, що якоїсь відповіді не було на листа Округи. Я одержував з Монтреалю письма від пані секретарки Окружного Комітету, пані Теклі Мороз, набутку великого нашого. Я їй відповідав. Вона подавала добрі пропозиції, між іншими, щоб відновити нашу рубрику „Питання і відповіді про актуальні справи". Зараз після того я з нею скомунікувався і частину її проєктів ми навіть надрукували в „Трибуні". Від того часу „Трибуна" була так переповнена залеглими статтями, дописами і протоколами, що ми маємо намір ті речі далі продовжувати, як буде в „Трибуні" більше місця. Я почуваюся, що в тому випадку гріхів у відношенні до Монтреалю не маю. Згадував пан радний про те, що, мовляв, він не дістав навіть $10.00 на радіову передачу. Я зараз до радіової справи прийду, бо було таке питання, але хочу тільки сказати, що я звертався до обласних організаторів, щоб вони мені подали, які є стації в Канаді, бо ми крім двох в Канаді, в Торонто, що їх постійно ми уживаємо, інших не маємо і я є глибоко переконаний, що як ми дістанемо пропозицію з Монтреалю, то ми дамо, так, як ми колись давали, як виходив Монтреальський Вісник— в межах нашого бюджету, оголошення у вашій радіовисильні, тільки прошу її подати. Друга річ: в нас є така засада, що ми кожного року бодай два рази даємо новий комплет текстів оголошень в радіо, але нагляд над ними мають наші обласні організатори, а там, де їх нема, наші головні урядовці. Вони мають право і обов'язок слідкувати, чи ці передачі надаються чи ні, бо ми з Головної Канцелярії не можемо цього зробити і вони мають право й обов'язок якнайчастіше самі й інших місцевих союзових діячів, зокрема секретарів, запрошувати до радіовисильні, щоб вони особисто передавали ті передачі, користаючи очевидно, більше чи менше, з наших матеріялів. Ото ж саме відноситься і до Вас. Як там є постійна радіостація, пришліть пропозицію, ми це скоро розглянемо. Ще було питання пана Володимира Запаранюка в справі інж. Галича з Джансон Сіті, чому його Відділ перенісся до другої Округи. Я не знаю чому. Мабуть він має якісь зв'язки зі Скрентоном і хоче туди належати. Це ми зробили над підставі доручення і прохання нашого п. Степана Гавриша. Щодо виключування з одної чи з другої Округи головного урядовця ви вже мали відповідь. Ви знаєте, що є обмеження виїздів до всіх Округ. Якщо б ми схвалили, що головні урядовці, які мають не тільки своє місто і свою Округу, але мають свою область, на якій немає інших головних урядовців, що повинні бути бодай раз в році на Заг. Зборах в усіх тих Округах, то я хочу заявити, що я дам повну піддержку цьому і я думаю, що ми повинні скоріше чи пізніше довести до цього. Може навіть до того, що є в Польськім Звйонзку Народовим, щоє „сеймікі стейтові", на яких вибирають головних урядовців чи делеґатів на Конвенцію, які за даний стейт відповідають. Ми в деяких Округах взагалі не маємо обласних організаторів, тому за них повинні відповідати наші головні урядовці. Зрештою, в багато Округах нема взагалі ніякого головного урядовця. Це є ширша проблема, якої організаційний Відділ не розв'яже. Це повинні розв'язати ми, маємо Комісії, радьте над тим у них. Ще було одно питання в справі, за яку я сподівався похвали, а тепер чую критику, а саме, що в Рочестері, у великім нашім осередку, де є велика кількість нової іміґрації, з-поміж якої найбільше молоді, бо бодай 90 відсотків, є членами молодечих організацій, що ми заснували там Пластовий Відділ. Хочу зазначити, що найбільше тим міг би журитися секретар п. Малинівський, який єдиний там має, так би сказати, новоеміграційний Відділ. Ми не тільки його інформували про наш плян, але пан Малинівський був на основуючих зборах з обласним організатором п. Оріховським і зі мною й не мав ніякого застереження щодо заснування нового, але першого молодечого Відділу. Він боявся, щоб не перетягали членів, але коли ми його впевнили в тому, що обов'язує нас засада, що два перші роки ми не дозволяємо нікому переходити до нового Відділу, п. Малинівський заявив п. Оріховському, що не має ніяких застережень. Від другого секретаря з Рочестеру п. Поповича я дістав ґратуляцію з приводу нового Відділу й заяву, що немає для цього ніякої перешкоди. А втім, ми все радимося з головою Округи і п. Оріховський мене повідомив, що коли він поїхав на перші, підготовчі збори й не міг скомунікуватися з головою п. Гузарем, говорив з його тестем, який йому помагає, і той вповні погодився на новий Відділ і мав поінформувати п. Гузаря. Директор Винник питався, чи я був в Канаді, я вже цю справу відповів. Я хотів би сказати, немає двох слів, що Канада, хоч має своїх урядовців і має свою канадську репрезентацію, є частиною єдиного Українського Народного Союзу. Якщо керівник організаційного Відділу має звітувати і відповідати за Канаду, то йому треба дати змогу відвідувати якщо не Відділи, то бодай Округи в Канаді, подібно, як у ЗСА. Я ніколи не добивався участи в великих святкуваннях на Заході Канади в Давфині, але воно дивно виглядає, коли організаційний референт по стільки роках Дауфинської історії, не мав змоги там поїхати. Я думаю, що якщо я маю працювати з нашим єдиним, а з часом може з більше обласними організаторами в Канаді і брати відповідальність за той терен, то повинно бути сказано згори, що стільки разів, скільки мені буде треба поїхати туди, я можу їхати. Від вас залежить, щоб це вирішити, чи в кожному випадку вибраний конвенцією референт мусить мати згоду Екзекутиви на будьякий дрібний виїзд? Коли організаційний референт уважає, що треба поїхати для тієї чи іншої причинити, до тієї чи іншої Округи, то коли він мусить дістати дозвіл цілої Екзекутиви, мені здається, що це зайвий труд для цілої Екзекутиви, а втім якесь мінімум відповідальности і мінімум компетенції повинно бути за тим референтом. Як ми використаємо свої управнення зле, то ми за те одержимо догану на Річних Зборах Головного Уряду або на Конвенції що чотири роки. Коли ми хочемо дійсно, щоб добре працювати, мусимо мати радість з праці, бо без ентузіязму годі мати успіхи; це є психологічна річ. Від того залежить успіх. Кожній людині треба дати мінімальну, статутову чи звичаєву, свободу рухів. Я думаю, що це є одна з важливіших проблем. Ще було питання інж. Дорошенка, як це було зі запрошенням на організаційно-секретарський курс на Союзівці, який за три тижні у цій залі буде відбуватися і з яким ми в'яжемо великі надії. Подивіться на обласних організаторів, подивіться на чільніших наших секретарів, як не всі, то більшість з них в цій залі чи в інших залях цієї Союзівки переходили такий організаційний курс. Пана Дідюка, дуже успішного нашого організатора, тут ми зробили нашим організатором при помочі його дружини, яку ми переконали, щоб вона дала згоду на це. Ми мали 5 курсів в нашій історії, рік за роком, але в останніх 5 роках курсів не було і то є наша величезна шкода. Я щасливий, що ми цей курс маємо, але мо обмежили його тільки до нових секретарів і тільки до тих, що ще на курсі не були. Я передбачував трудноці, є багато невдоволених. Я пропонував включити в цей курс старших і тих, що вже були, але дуже успішних. Ми маємо в Ню Йорку таких двох, які будуть на нас гніватися до смерти, бо вони хотять приїхати на той курс, трошки вчитися, трошки може побачитися з людьми, а вони такі, які організують по 20 і більше членів. Але це була засада і ми цю засаду перевели в життя. Ми недавно з п. Гавришем над тим застановлялися і ми боялися, що як ми тепер вашого кандидата запросили б, а других не запросили, то було б ще гірше. Факт є один, що коли б були запросили ширший круг, то ми мали б деякі проблеми, бо ми маємо зголошено понад 70 членів. Екзекутива згодилася, щоб в курсі взяли участь всі обласні організатори, три з них будуть інструкторами, два асистентами інструкторів. Матимемо окремий англомовний курс для яких двадцяти англомовних учасників.

Після цього гол. предсідник запросив до слова п-і Уляну Дячук, головного касира УНСоюзу.

ВІДПОВІДЬ ГОЛ. КАСИРА УЛЯНИ ДЯЧУК

На багато питань у справах фінансових дав уже відповідь наш Головний Предсідник і інші члени Екзекутиви.

Я мушу вернутися ще до справи, заторкненої проф. Телюком. Виникало питання, чи є трижобова Екзекутива. Хочу лише підтвердити те, що сказав наш віцепрезидент п. Володимир Сохан, що такої Екзекутиви немає. Був виключно один випадок, коли мусіли ми вирішити важливі справи й то в короткому часі. До вирішення були:

1) Справа відновлення вогневого забезпечення будинків Союзівки, 2) Уділення ґарантії Паблик Сервіс Компані, щоб вона влучила електрику до нашого нового будинку.

На рішення ми чекали два тижні, коли четвертий член Екзекутиви, д-р Падох був на відпустці. Як показалося, що він ще один день не прийде до Канцелярії, а нам виходило забезпечення, ми мусіли це рішення зробити.

Протоколував наради п. Володимир Сохан, а тому, що йшло тут про справи фінансові, зараз на другий день, як д-р Падох повернувся, я зреферувала йому наші рішення і він з ними погодився.

Проф. Телюк теж сказав, що я затримувала протоколи. Це не є згідне з правдою, бо я не протоколувала. Все, що я зробила, це було подання нашого рішення до відома секретареві організації. Є у нас таке рішення, що коли ми маємо засідання т. зв. малої Екзекутиви, яка складається з 4-ох членів, всі інші члени Екзекутиви неприсутні, мають дістати копію протоколу того засідання до 3-ох днів. Чи інші члени Екзекутиви були повідомлені про це засідання, я про це не знаю.

Д-р Анна Чопик питалася, чи ми маємо обондовання.

Так, ми маємо обондовання. Касир є забезпечений на 75 тисяч долярів, а інші члени Екзекутиви по 25 тисяч долярів.

Інж. М. Кальба твердив, що УНСоюз дає мало морґеджів, а тоді, як вже дає, має дуже великі вимоги.

Моя відповідь є така: Є великий натиск на те, щоб ми давали все більше гіпотечних позичок. Річ ясна, що є члени, що таких позичок потребують і ми повинні їм дати. Хочу лише відразу зазначити, що мусимо бути надзвичайно обережні в уділюванні позичок. Вдержання тих інвестицій завдає нам дуже багато клопотів і трудів. На жаль, деякі наші члени вважають, що коли вони беруть позичку від української організації, то вони не є зобов'язані, ані на час її сплачувати, ані платити на час податки від реальности. Якщо опісля ми вимагаємо доказів, що податки заплачені, вони відмовляються нам такі докази дати. Багато разів мусимо до них звертатися, щоб мати запевнення й просити від них доказів. Цього ми не вимагаємо тільки тому, щоб задовольнити нашу цікавість, але на підставі міських законів; якщо до 3-ох років не є вирівнані податки, місто продає реальність на ліцитації і всі позички пропадають. Ми не можемо допустити, щоб така ситуація колинебудь заіснувала на реальностях, де ми маємо позичку.

Якщо йде про гіпотечні позички в околиці, де мешкає інж. Кальба, минулого року ми там одну позичку уділили. Родина, яка її одержала, має вже дві, або три інші позички з попередніх років. Тому уважаю, що ми не кривдимо членів в Колорадо, коли саме йде про позички. Якщо йдеться про видатки при затягненні позички, то їх покриває завжди той, хто позичку одержує. Наша Установа, так, як і всі інші установи, що позички уділяють, мусить мати: а) оцінку реальности, щоб ми мали докладні дані про її вартість на тамошнім ринку.

Зогляду на те, що ми маємо осідок багато миль віддалений від місцевости, де та реальність є, ту оцінку мусить виготовити фаховий оціночник. Такої оцінки вимагає від нас також державна контроля, яка раз на три роки переглядає всі наші інвестиції й докладно перевіряє всі прилоги, на базі яких ми уділили позички.

Іншими видатками при затягненні позички є ще: б) кошти правні та в) „тайтел іншуренс".

Ті самі вимоги, що ми, мають всі інші фінансові установи.

У відповідь д-рові Футеєві, який вніс побажання, щоб ми заанґажували фахову фірму для переведення провірки нашого діловодства, я хочу сказати, що думка є добра і я з ним погоджуюся. Знаю тільки з попередніх років, що коли ми таку фірму анґажуємо, то в першім році вони мусять багато від нас про наше діловодство вчитися, щоб з ним запізнатися. Щойно на другий, чи третій рік, їх працівники введені в наше діловодство, самостійно працюють.

Пан Д. Попадинець запитував, хто були власники будинків, які ми мусіли продати зі стратою 58 тисяч долярів.

В більшості це були українці, наші члени, які закупили мешканеві доми на південній частині Бронксу в Ню Йорку 10 чи 15 літ тому. Тоді вони платили малу частину гршим, а решту належної суми позичали й опісля ті позички сплачували.

Крім нашої позички мали вони ще звичайно позички у „Самопомочі". Як довго реальності давали добрий прихід, так довго вони могли сплачувати ті позички. Опісля, як там заіснувала така ситуація, що мешканці почали нищити дім, вони мали великі видатки для їх направ і не могли більше тими будинками клопотатися. Їх прибутки не вистачали, щоб сплачувати позички та всі видатки, як рівнож і податки, і тому ми мусіли ті реальності перебрати й відтак їх продати.

Пан В. Дідюк запитував про точний фінансовий стан Канади й окреме для цього зіставлення.

Пан Предсідник дав Вам уже деякі вияснення відносно цієї справи. Я хочу лише додати, що ми маємо окреме зіставлення прибутків і видатків на Канаду. На жаль, це зіставлення не віддзеркалює усіх наших коштів у зв'язку з веденням у Канаді нашої праці. Воно показує лише ті видатки, що їх ми мали в канадській валюті і це зіставлення ми робимо для канадського уряду. Для точного образу ми повинні включити ще до канадських видатків також у процентовім відношенні багато коштів за працю, яку ми виконуємо у Головній Канцелярії, як, наприклад, платні працівників, видатки на друки, статистику й т. п.

Мґр Іван Винник запитував, чи не можна проаналізувати наші інвестиції в бондах. Таку анализу ми маємо на увазі й постараємося, щоб була зроблена. Аналіза повинна дати нам базу для переведення змін в бондах. Некорисні інвестиції ми повинні тоді продати, а на їх місце набути нові. Тому висновки анализи не є на довгу мету, але їх треба брати до уваги негайно. Якраз тепер велику частину бондів ми здепонували, як запоруку за позички для фінансування нашої будови. На підставі домов з банками не можемо нашими бондами легко диспонувати. Тому нам буде більше доцільно почекати з аналізою бондів аж до

(Продовження на стор. 4-ій)

Відповіді в дискусії

(Продовження зі стор. 3-ої)

часу, коли дістанемо позичку на наш будинок і будемо краще диспонувати бондами.

Мгр Винник зробив також заввагу, що ми пожертвували більше на фонд Катедри Українознавства на Гарварді, як було призначено. Запевняю його, що ми не виплатили ані одного цента більше, крім грошей, які на ту ціль призначив Головний Уряд впродовж останніх 3-ох або 4-ох літ. Замість виплачувати кожного року по тисячі долярів, ми виплатили разом три тисячі долярів. При нагоді наступної контролі постараюся дати на це свої докази.

Була заторкнена також справа зміни книговедення. Вже від місяців переводимо деякі зміни в книговеденні. Ці зміни можна заводити тільки дуже поволі, бо нова система тоді добре працює, як вона є добре обдумана, проаналізована й коли програма для компютора є докладно уложена. На це все потрібно багато часу й не можна сподіватися дуже скорих змін.

Щиро дякую п. Романові Слободянові за його слова похвали. Тим більше мені приємно, що ті слова походять від особи, яка похвал колись нікому легко не давала.

Мгр Іван Геврик зробив натяки, що деякі Відділи залягають з вплатами членських вкладок. Це є згідне з правдою. Не зважаючи на наші постійні упімнення, часто телефонічні й телеграфічні, надалі є певне число Відділів, що не розраховуються на час з нами. Маємо кілька спеціяльних Відділів, далеко віддалених, що присилають рахунки тільки два рази в році: а це Відділ в Новій Скотії і Відділ в Давфин, Манітоба.

Є також час до часу випадок, що секретар того чи іншого Відділу раптом перестає з невідомих причин пересилати рахунки. Ми є завжди в контакті з тим секретарем і до короткого часу справи наладнуються.

Є в нас також декілька гіпотечних позичок, від яких не одержуємо на час відсотків. Згідно з резолюцією Екзекутиви, якщо хтось не сплачує три-місячних рат, ми повинні замикати позичку й перебирати реальність на власність. Цієї резолюції ми дотримуємося й робимо всі можливі старання, щоб не допустити до спізнень. Саме тепер Управа Дому Відділів УНСоюзу в Детройті залягає з вплатами від грудня. На наші запити, в чім причина, дали вияснення, що їх приходи є надто замалі й вони не в силі поплатити всіх видатків. Колись цей дім просперував, мав дуже великі приходи.

Пан Степан Гавриш запитував, скільки було у нас видатків на переведення обласних засідань. У фінансовім звіті є подана сума 1,800 дол., як кошти обласних засідань. Це були всі видатки, зв'язані з тими засіданнями. Там є включені кошти подорожі, винайму залі й т. п.

На закінчення хочу заторкнути ще справу смертности членства, про яку вже багато говорилося.

Наша річна статистика подає вік членів на даний час. На підставі неї знаємо, що маємо 6,931 членів у віці 59-85 року життя. Треба припускати, що з огляду на зріст віку членів, смертність членства буде далі зростати.

Хочу звернути також увагу, що в 1972 р. було у нас кілька випадків смерти молодих людей від зажиття надмірної дози наркотиків. Раджу нашим організаторам при організуванні членів звертати увагу на проблему наркоманії.

Після відповідей головної касирки п-і Уляни Дячук, головний предсідник проголосив перерву на обід до год. 3-ої після полудня.

П'ЯТА (ПОПОЛУДНЕВА) СЕСІЯ

Сесія почалася о год. 3:15 після полудня.

На внесення д-ра Б. Футея, піддержане Є. Репетою, схвалено признати учасникам нарад дієту за шість днів, а тим головн. урядовці, які брали участь у нарадах Статутової і Стипендійної комісії одержать дієту за всі сім днів.

Дальший провід нарадами перебирає заступник головного предсідника Володимир Сохан та дає слово редакторові А. Драганові для відповіді на дискусію.

ВІДПОВІДІ РЕД. А. ДРАГАНА

Ред. А. Драган насамперед висловлює вдоволення і вдячність за численні завваги, включно з докорами і критикою, які під час дискусії були висловлені на адресу редакції. Як довго газета контроверсійна, так довго вона цікава.

Справа друку протоколів. Головний радний д-р Богдан Футей та деякі інші дискутанти бажали б знати, яку ролю грає редактор в друкуванні протоколів з нарад керівних органів УНСоюзу. У цій справі є деяке непорозуміння. Протоколи УНСоюзу є документами і до них редактор не має жадного відношення. Коли ж мова про друк цих протоколів в органі УНСоюзу, то завжди так бувало, що до друку ці протоколи переходили через редакцію, яка робила необхідні мовні, стилістичні чи інші подібні поправки. Також завжди так бувало, що коли на думку редактора в переданій до друку версії протоколу траплялися деякі справи чи твердження, які не надавалися до друку, тоді редактор звертав на це увагу екзекутивним урядовцям і тільки за їх згодою відповідні місця пропускав, очевидно з думкою про добро та найкращі інтереси самого УНСоюзу, як і всієї громади.

Зажалення Блаженнішого. Д-р Б. Футей, д-р І Скальчук та інші дискутанти заторкнули справу зажалень, що їх принагідно висловлював на адресу „Свободи" і її редактора Блаженніший Верховний Архиєпископ. Нам відомі ці зажалення, хоча Блаженніший до самої редакції в цій справі не звертався безпосередньо. Коротка історія цих зажалень. Свого часу у „Свободі" надруковано серію статтей о. проф. д-ра Мелетія Соловія, ЧСВВ, на тему східніх патріярхатів у Католицькій Церкві, включно з можливостями і труднощами патріярхального завершення УКЦеркви. Хто уважно читав ті статті, той міг прийти до переконання, що їх автор не тільки не є проти партіярхату УКЦеркви, але цілком навпаки, гаряче такий патріярхат піддержує, тільки вказує на всілякі труднощі. В оцінці редакції, наші читачі повинні бути всебічно поінформовані та мати найширший погляд на цю преважливу справу. Надрукувавши статті о. д-ра Соловія, ми також надрукували дослівно ВСІ матеріяли, що їх одержали у відповідь на ці статті, зокрема статті-відповіді проф. д-ра Вас. Маркуся і ред. М. Галіва. Але трапилося, що власне в тому часі, як ми надрукували статті о. д-ра Соловія, нашій редакції передав до друку довшу свою працю з історії Вселенської Церкви проф. д-р Микола Чубатий. Праця проф. М. Чубатого могла б мати тільки якесь посереднє відношення до статтей о. д-ра Соловія, що стверджує й сам проф. Чубатий в листі до редакції, інформуючи, що ту свою працю він писав ще заки статті о. д-ра Соловія були надруковані. Тим часом, згідно з нашими інформаціями і як це виразно виходить із деяких інтерпеляцій та тверджень Блаженнішого, проф. Чубатий написав Блаженнішому, мовляв „Драган відмовився друкувати" його відповіді на статті о. д-ра Соловія. Блаженніший тут ні причому. Він був неправильно поінформований і на підставі тих інформацій поробив деякі висновки. Проф. Чубатий ще й опісля кілька разів в редакції і в гол. предсідника пропонував друк згаданої його праці. Редакція стала на становищі, що вона може знову цю справу перевірити, але тільки під умовою, якщо дістане від проф. Чубатого копію його листа до Блаженнішого із правильною інформацією про його статтю та становище редакції.

Справа поїздок в Україну, посилок та ансамблів. Головний контролер д-р Іван Скальчук, головні радні д-р Богдан Футей, проф. Мирон Куропась, інж. Мирослав Кальба та інші заторкнули справу оголошень та реклями поїздок в Україну, посилок та виступів ансамблів з „того боку". Так, „Свобода" з початком року та в порозумінні з екзекутивними урядовцями УНС проголосила заклик, щоб здержуватись від поїздок в Україні, „два рази думати" при висилці пакунків, бойкотувати продавані в Америці і Канаді совєтські продукти, виступи совєтських ансамблів тощо. Проголошено цей заклик у відповідь на поновний арешт Юрія Шухевича та посилені репресії режиму проти інтелектуалістів в Україні. Докір, що „Свобода" сама не респектує свого заклику не цілком вірний. Ми відмовились від друку реклям у згаданих справах, що коштує нам кількадесят тисяч долярів у прибутках з оголошень. Правда, що деякі фірми зручно оминають згадок про відвідини України. Ми ніколи не очікуємо, що всі люди з нами погодяться, отже й не очікували цього в тому випадку. Коли мова про рекляму ансамблю „Дукля", наш заклик до цього не відносився, бо Дукля не є „совєтська", тільки „сателітна", з Чехо-Словаччини.

Справа українських студій в Гарварді. Д-р Скальчук, мгр Винник, д-р Футей та інші заторкнули справу відношення „Свободи" до українських студій в Гарвардському університеті. У цій справі „Свобода" виконує резолюції і рекомендації Конвенції та Головного Уряду, в яких виразно кажеться, що ми повинні всіми своїми силами і засобами, що їх маємо до розпорядження, піддержати цю — також у нашій власній оцінці — велику і корисну справу. Цього не квестіонують і дискутанти. Їхні завваги відносяться до публічного виступу організаційного референта Фонду Катерд Українознавства, зневажливого для відомих і заслужених громадських діячів. „Свобода" зайняла в цій справі становище в редакційному коментарі, ми також вживали деяких інших заходів, щоб цю прикру справу по-громадськи полагодити, вважаючи коментований виступ представника ФКУ за крайнє безпідставний і шкідливий. Нам не цілком пощастило. Проте, ми не бачили ані причини, ані потреби робити з цього „федеральну справу" публікацією безконечних заяв і спростувань, також з думкою, щоб цим не відвертати головної уваги нашої громади від нової хвилі комуністичного терору і народовбивства в Україні. Д-р Футей окремо висловив запит, чому „Свобода" не виконала рекомендації Головного Уряду та не подала до публічного відома всі правні зобов'язання відносно українських студій. „Свобода" рекомендацію виконала, надрукувавши в цій справі основну статтю д-ра Ярослава Падоха. Стаття була надрукована в цьогорічному календарі УНС, що появляється повним тиражем „Свободи". Якщо ця стаття декого не переконує, то це вже не наша справа. Говорячи про українські студії в Гарварді та зв'язані з цим публічні виступи в останніх місяцях, я бажав би вияснити кілька засадничих справ. Як згадано, щодо Гарварду ми виконуємо ухвали наших керівних органів. Коли ж мова про останні виступи, ми — як це також згадано — використовували наші впливи, щоб їх полагодити. Ми бо стоїмо — коли мова про внутрішні справи нашої громади — на тому ж становищі, на якому базується сьогодні міжнародна політика: пертракталій замість конфронтацій. Ми маємо повно всіляких внутрішніх суперечностей чи не в кожній ділянці. Ми ж вільна громада і Богу дякувати, що ці суперечності у нас можливі, бо при їх зіставлюванні і полагоджуванні завжди може виникнути нова і ліпша думка чи плян. Проте, ми не тільки не повинні, ми не сміємо в найкращому нашому інтересі починати між собою „громадянську війну", ми не можемо собі дозволити на те, щоб втратити хочби тільки одиницю з нашої активности, тому ми не повинні нікого кидати на землю та плювати йому в лице чи копати, бо ми більше скористаємо, як навіть нашому найзавзятішому суперникові дозволимо і дамо нагоду „вийти з лицем". Прошу також не забувати, що в публікації полемічних матеріялів необхідна окрема увага, щоб не допуститись того, що могло б бути законною зневагою. Був докір, що „Свобода" не надрукувала листа екзекутивного директора УККА у відповідь на зневажливого листа організаційного референта ФКУ. Згідно з практикою, друкуючи відповідь, ми були б зобов'язані надрукувати рівночасно і листа, до якого ця відповідь відноситься. Тим часом, лист дуже зневажливий, отже його не годиться друкувати. При цих листах, відповідях, вияснениях і подібних полемічних матеріялах, „Свобода" тільки в дуже виїмкових випадках друкує їх у відповідь на матеріяли, що були друковані в інших газетах, які появляються в незрівнянно меншому тиражі та не мають тих евентуальних судових відповідальностей, що їх має „Свобода" з тієї просто причини, що їхні видавці не мають тих мільйонів, що їх має УНСоюз.

Спізнений друк матеріялів. Головні радні Тарас Шпікула, Тарас Шмагала, Володимир Запаранюк та інші звернули увагу на спізнений друк матеріялів, зокрема проголошень посмертних згадок по членах УНС. На це були деякі оправдані причини, але дискутанти мають рацію і ми постараємось цю справу наладнати.

Інші справи. В дискусії заторкнено ще ряд інших справ і проблем. Інж. Дорошенко хотів знати долю статті секретаря п. Івана Малюха п.з. „Для чийого добра". Ця стаття, написана у відповідь на статтю проф. П. Феденка про „Зимовий похід", своєю формою не надавалася до друку. Якщоб п. І. Малюх був написав свою відповідь — як кажуть — коротко і ядерно, ми напевно були б надрукували, але трудно було друкувати цілий еляборат. Інші мавваги були цілком слушні і оправдані, редакція може за них тільки дякувати і, очевидно, матиме їх на увазі в дальшій праці.

На цьому ред. А. Драган закінчив свою відповідь на дискусію і предсідник нарад Володимир Сохан запросив до слова управителя Союзівки Володимира Кваса.

ВІДПОВІДЬ ВОЛОДИМИРА КВАСА

Як мені відомо, мені поставлено два питання. Пані Демидчук — пригадаю це, що я сказав в своїм звіті, а саме, що коли я дякував піонерам, котрі купували Союзівку, то я мав на думці Екзекутиву, якраз ту, яка тут була на залі. Пані Демидчук цілком слушно згадала, що секретарі збирали гроші на Союзівку і їм належаться признання і подяка. Багато з них, на жаль, вже немає між живими. Було ще питання пана інж. Куропася, чому ми не заробили в попередні роки стільки грошей, як в останнім році. Це тому, що два роки тому, як ми робили генеральний ремонт Союзівки, ми видали $27,000, а в останній рік видали лише $14,000. Цього року буде ще менше. А втім, ми жили ощадно, бо то не був такий добрий рік на бизнес, тож ми мусіли ощаджувати.

Не знаю як буде цього року, заповідається гірше з огляду на ціни, бо все дуже дорожіє. Я думаю, що то були всі питання до мене. Щодо питання 11,000 дол. в рубриці „гавзкіпінг департмент", то це є простирала, фіранки, мило і все, що до чищення відноситься і т. д.

Після того, як головні радні відмовилися від відповідей на дискусію, предсідник зборів В. Сохан запросив до відповідей головних контролерів. Перший узяв слово мгр Іван Геврик, голова Контрольної Комісії.

ВІДПОВІДІ ГОЛОВНИХ КОНТРОЛЕРІВ І ГОЛОВНИХ РАДНИХ

І. Геврик:

Інж. Куропась запитував, скільки ми втратили на відсотках. На це вже відповів пан предсідник, але я думаю, що точно відповість пан Винник, який контролював фінансовий Відділ. Пан Попадинець запитував про деякі цифри, які не виглядали йому виразними в моїм звіті. То не був мій звіт, тільки звіт Контрольної Комісії і ми вже обидва це обговорювали, то була помилка друку. Д-р Скальчук запитував Канаду, що є Схід і Захід у Канаді і чому Захід Канади стоїть облогом. Я думаю, що вичерпний звіт про це дав сен. Юзик, як рівнож наш предсідник. Я хочу для прикладу навести, що коли ми маємо в Онтеріо 40 Відділів, то на Заході Канади є 17, які платять вкладки і коли ми в 1971 р. здобули в Торонтонській Окрузі 239 членів, а в 1972 р. 297, а коли ми на Заході Канади здобули в 1971 р. 160, в 1972 р. 97, то це є менше 63 члени. Коли ми візьмемо до уваги, що на Заході Канади ми мали організатора п. Токарика, який коштував УНСоюз 2,457.30 дол. плюс п. Вовка, якого видатки винесли 852.10 дол., то все разом взяло 3,309.40 дол. До того були дві поїздки п. Дідюка, дві поїздки п. Гірняка, як рівнож їздив туди заступник головного предсідника. Я все ж таки кажу, і так я твердив в своїм звіті, що коли візьмемо до уваги, що ми втратили 63 члени і як би я купив всі ті члени по 20 дол., то вони коштували б — АДД і ті другі — 1,260 дол., то ми ще на чистозаробили б для УНСоюзу 2,100 дол. Все ж таки ми старалися дістати організатора і сила, про яку згадував гол. секретар мала нашу згоду працювати за комісійною винагородою.

Тепер, як ми були на Заході Канади з паном сенатором Юзиком, в часі конференції секретарів Саскачевану, вони просили, щоб ми обидва поїхали в ту поїздку на Захід Канади і висондували грунт, що де можна зробити, чи треба витрачувати гроші на тім терені,

Пані Гарас запитувала про приходи і розходи і на це відповідь дасть пан Винник, який також контролював фінансовий відділ.

Пан Репета і пан Гавриш запитують мене відносно мого звіту, який торкається нарад постанов Конфереції обласних організаторів в дні 11-го і 12-го квітня 1972 року, що відбулася в Головній Канцелярії УНСоюзу. В точці 12-тій запротоколовано, що ці наради рішили приготовити на конвенцію пропозицію, щоб винагородою у висоті 25 відс. першої вкладки для секретарів збільшити винагороду для організаторів членів. Тому, що я самий є секретарем, то знаю, яку секретарі роблять роботу і навіть, як виходить із звіту нашого організаційного референта, основною базою будуть і далі наші секретарі. Тому я поставив внесок, про що вже п. Сохан говорив і д-р Падох підкреслив, щоб тим секретарям, які зорганізують більше членів чи забезпечать їх на більшу суму, збільшити винагороду. Це напевно їх заохотить до більшої праці. Так само відносно Канади. Ви все закидаєте Канаді, що Канада упадає, а Америка не упадає. Коли б ми взяли процентово на 80,000 членів Америки 8,000 Канади і порівняли, скільки членів ви зорганізували, а скільки Відділи в Канаді, то побачили б, що процентово, навіть при тому упадку, в якому ми зараз є, Канада стоїть вище від Америки.

Ведучий наради заст. гол. предсідника В. Сохан як чергового запросив до слова проф. Б. Гнатюка, який доповнив свій звіт про перевірку Союзівки. Після того до слова прийшов мгр І. Винник: Було два запитання інж. Куропася і я думаю, що він отримав відповідь в справі проценту, але я тільки для рекорду ще це підкреслюю. Проценти позичок Українського Народного Союзу є 10 відс., Комершел Банку 6 відс., а тепер буде 6 і пів відс., а Фірст Джерзі Сити Банку 6 і пів відс., а тепер буде 7 відс. То є для рекорду, бо таке було питання до Контрольної Комісії від інж. Куропася.

Друге питання було пані Гарас відносно 7,735,000 приходу, а 7,803,000 розходу. Я думаю, що то є друкарський чортик. Числа подані на першій сторінці то є касові обороти, а не приходи й розходи, чи зиски і втрати.

Пан Гавриш дістав вже відповідь і є задоволений щодо запиту пана Дідюка відносно звітів, я думаю, що Канада повинна отримати такий звіт для внутрішнього вжитку, а саме процентово треба їй подати всі видатки, зв'язані з її 10 відс. членства. Але це було б тільки для внутрішнього вжитку, бо урядові звіти виглядають цілком інакше.

Після цього В. Сохан запросив до відповіді на запити **д-ра М. Данилюка:** До мене було одне офіційне запитання, а крім цього було декілька непрямих, на які одначе я, як той, що перевіряв діловодство і діяльність Видавництва „Свободи", почуваюся до обов'язку дати деякі пояснення на те, щоб мій звіт був повний. Із прямих запитів — п. Попадинець зробив запит або закид, відносно Енциклопедії Українознавства. Я повністю свідомий, що ви одержали наші звіти доволі пізно і не мали можливости їх переглянути, бо, якби ви мали цю можливість і якби ви прочитали мій звіт докладно, то ви б самі знайшли відповідь на це ваше питання про Енциклопедію Українознавства. Бачите, „Свобода" чи її Видавництво не видавала Енциклопедії і не продає в цьому сенсі, що збирає до своєї каси гроші. Енциклопедія це є окреме діло.

Гроші за Енциклопедію приходять не до каси „Свободи", а приходять, як я писав у своєму звіті, до каси Союзу. Я не знаю, чому це так зроблено, але я не питаю, мабуть, що так є правильно. Я лише стверджую самий факт. Я лише, коли провірював суми, які були у приході і розході „Свободи", раптом натрапив на величезні суми, які приходять до „Свободи" і питаюсь, а де ж ці гроші. Адміністраторка, пані Лапичак, каже мені, що ми тільки ті гроші беремо в руки і зараз несемо нагору і віддаємо їх у касу Союзу. У зв'язку з тим, цей відділ належав радше до Контролі Винника, який повинен був перевірити цю річ і дати звіт, бо це належить до майна Українського Народного Союзу. Так само як будинок, Союзівка й інші речі. Це до мене не належало. Одначе я завдав собі труду, щоб перевірити справді — якщо „Свобода" збирає гроші, скільки їх зібрано. „Свобода" зібрала таку суму, яку я подав у своєму звіті і цю точно саму суму з центами передала Українському Народному Союзові. У зв'язку із тим я не надто перевіряв, одначе я в своєму звіті подав, що книжковий склад, яким завідує пан П. Постолюк є вже від року-півтора повністю впорядкований, в тому числі є впорядку ті примірники Енциклопедії, які є на складі, які є власністю Українського Народного Союзу, а не відділу „Свободи", і число їх (примірників) відповідає дійсності, тобто відповідає картотеці, яка є заведена на книжковий склад.

Стан на час контролі 16-го квітня 1973 Енциклопедії Українознавства був наступний: Тому I — на березень 1970 року залишилося було 332 примірники, але в грудні 1970 року прибув другий наклад першого тому у кількості 2,410 примірників. У зв'язку із тим разом було 2,742 примірники першого тому. Із цього по день 16-го квітня 1973 р. було розпродано I тому 449 примірників і на час контролі на складі було 2,293 першого тому. Том II у червні 1971 р. було одержано із Торонта 2,998 примірників. Із цього часу на день контролі було продано або вислано 622 примірники. Стан на день контролі другого тому був 2,367 примірників. Чимало питань було звернених прямо до головного редактора „Свободи", одначе вони стосуються перевірки „Свободи" і її видавничої діяльности, які я у своєму звіті не узглядним і все ж уважаю, для повности свого особистого звіту, треба б було подати, оскільки такі питання назріли і були поставлені перед збором Головного Уряду. Я почну із того, що я сказав був три чи два роки тому, коли я вперше переводив контролю „Свободи", а саме, що не є завданням ані контролера, ані Контрольної Комісії, ані Головного Уряду сказати редакторові „Свободи" чи будь-якої газети, що друкувати, а що не друкувати. Це є засада свободи преси. Ця засада, до речі, є дуже добре зредагована і поставлена в т. зв. Кодексі Української Журналістики, яку, ви панове і я разом з вами, кілька років тому адоптували і затвердили як базу для нашого Видавництва.

Ми не можемо сказати редакторові: скоротіть або не скоротіть, якщо він хоче скоротити. Ми не можемо сказати редакторові, щоб він щось помістив або не помістив, якщо це нам не подобається. Ми можемо, якщо ми цього бажаємо, скинути редактора, наставити іншого, який буде так робити, як нова ухвала скаже. Але свобода преси заключається у цьому, що редакція, а зокрема її головний редактор, як відповідальний, рішають про те, що до друку надається, а що до друку не надається. Ми можемо не погодитись, і якщо більшість з нас з тим не погодиться, ми можемо домагатися від Екзекутиви, щоб назначити іншого редактора, який зробив би так, як це буде нам подобатись, але „Кодекс Українського Журналіста", ви візьміть і прочитайте його текст — ви його всі затверджували. Він дасть вам відповідь на усі ці, деякі болючі питання, з якими я особисто погоджуюся, з якими я дещо не погоджуюсь, але я не маю на це ніякої ради. Я не вважав, що я є компетентний, як член Контрольної Комісії Головного Уряду, робити цензуру над „Свободою", редакторами або головним редактором. Для цього я не маю ніякої ані моральної ані правної підстави. Я думаю, йдучи в деякі деталі, що, наприклад, чимало питань залишається завжди і вони завжди будуть дискусійними. Наприклад, чи оголошувати все у „Свободі", що стосується наших болячок і наших досягнень. Чимало людей висловлювались — ні. Я, наприклад, особисто думаю, що треба оголошувати усі наші болячки й усі наші недомагання, бо лише тоді, коли ми будемо знати, що деякі з нас виконують щось негаразд, якщо це буде опубліковане в пресі, ми можливо постараємося поправитись. Я не думаю, що УНСоюз є якоюсь спеціяльною легією, такою, де треба ховати наші недомагання. Це є громадська організація, але, цієї моєї думки, будьмо з нею згідні або ні, я не міг подати у своєму звіті. Бо це моя особиста думка і я не міг її вам накидати. Інша справа, наприклад, справа УККА. Чимало людей думає, що це наша Централя, яка заступає усе українське громадянство і керує українським життям. Я, д-р Данилюк, маю на увазі, що так воно не є. Я думаю, що це є організація лише кількох тисяч членів, які платять вкладки і я не думаю, що вона є в будьякій мірі уповноважена, наприклад, говорити в імені Українського Народного Союзу із 88,000 членами. Я одначе не міг вжити цієї думки для цього, щоб вас переконувати. Це моя особиста думка. Я думаю, що при публікації матеріялів УККА, „Свобода" могла керуватись не лише думкою окремих вас, які думають, що УККА є нашою централею. Я не думаю, що редакція повинна була лише на ваші почування орієнтуватися, але також орієнтуватися на почування тих тисяч, десяток тисяч українців в Америці, які є членами УНСоюзу і які так про УККА не думають, як ви. Це справа не вибору, а справа добору. Так само є справа оголошення про висилку пакунків в Україну, про яку я прошу редактора Драгана прийняти моє вибачення, що в часі його слова я вибухнув, а це була справа емоційна. „Свобода", наприклад, вважала, що треба думати двічі або тричі, висилаючи пакунок в Україну, „Свобода" думала, що „нехай говорить каміння", а ми не будемо проголошувати висилки або подорожі в Україну. Я, повторюючи своє перепрошення за виступ, хотів тільки підкреслити той емоційний момент, який існує не лише в мене, але він існує в багатьох тисяч людей. Я своїй матері, хворій, тоді, коли батько далі ще в Сибірі, маю не вислати пакунка, а ви мені скажіть панове, з якої то рації? Ви мені хочете сказати, що своїй доньці, яка підростає і сьогодні зв'язується із своїми двоюрідними сестрами в Україні, я не дам квитка в Україну. Яке право ви маєте мені сказати „ні"?

Вибачте, я навмисне зробив театральний виступ, на те, щоб підкреслити емоційність. Цю емоційність має чимало людей будь вони оправдані або ні. Ви можете їх не підтримати, але ви мені скажіть, коли ви мене послали до „Свободи" перевіряти, що зроблене правильно або ні, яке я маю право висловити свій власний погляд або погляд про те, що „Свобода" робить добре, або „Свобода" робить погано. Я думаю, що лише тоді, якщо б було якесь рішення керівного органу Екзекутиви чи Головного Уряду, то тоді, якщо ви хочете наложити каганець - намордник на редакцію, будь-яка б вона не була, тоді ви не маєте цього права зробити. Я одначе до цього своїх рук або своєї опінії до цієї допомоги не додам. Те саме стосується справи ФКУ — посварилось кількох людей і роблять національну проблему. Ви хочете, щоб Контрольна Комісія в цьому забрала слово. Будь ласка, ви панове беріть рацію. Я від цього умиваю руки. Ви хочете, щоб „Свобода", або Контрольна Комісія чи Головний Уряд забрали становище до молодого, дуже здібного Юрка Вірта, який десь в іншому журналі написав щось там. Та панове перерахуйте усіх редакторів „Свободи", хто такий редактор Б. Кравців, адже він працює в редакції іншого журналу також, хто такий редактор Давиденко, адже він працює у „Віснику" ООЧСУ, хто такий Полтава, він же випускає такі речі з якими я або мої приятелі повністю незгідні. Ми маємо завісити Полтаву, ми маємо завісити Давиденка, ми маємо завісити Кравцева, Кедрина і інших. До чого ми доходимо? Бо Вірт раптом в студентському журналі написав таку або іншу річ. Накладаємо намордники людям навіть там, де ці намордники і ці люди до нас навіть не належать. Ми доходимо до того, де ми починаємо, панове, з одної сторони боронити т. зв. людські права в Україні і ті самі людські права отут у себе топчемо.

Я хотів би ще на кінець додати, щоб зробити цю справу легшою, що я особисто усім вам пропоную виписати цей журнал „Нові Напрями". Це дуже цікавий і дуже повчальний журнал. Я б вам усім пропонував, щоб ви стали його передплатниками.

Після цього керуючий нарадами В. Сохан попросив приявних про спокій в ім'я свободи слова, з якою можна не годитися. На запит, чи хтось бажав би ще дати якісь вияснення до відповідей, зголосився Я. Падох:

Я хотів би ствердити, що були заходи дістати одну особу з Вінніпеґу як постійну організаторку з тим, що вона дістала б впродовж трьох місяців фінансування, але вона його не дістала. Потім був другий плян, щоб її зробити обласною організаторкою та щоб післати п. Дідюка на об'їзд Західньої Канади, в часі якого він її там вишколив би, бо вона не могла піти працювати без інструктажу, після чого вона почала б працювати. І на це не було згоди.

З черги до слова зголосився **І. Винник:**

Тому, що ще виринула справа відповіді, маю мале пояснення в справі Енциклопедії. В минулих роках вона була проваджена в той спосіб, що через „Свободу" йшли приходи і видатки, що пізніше, на пропозицію Контрольної Комісії, змінено. І в моєму фінансовому звіті є подано, скільки прийшло з Енциклопедії грошей, які є тепер на

(Продовження на стор. 5-ій)

Відповіді в дискусії

(Продовження з 4-ої стор.)

окремому рахунку. Якщо йде про Союзівку, ми повинні звертати увагу на головні справи. А головною справою Союзівки є та, що в цьому році, тобто в минулому, за який ми звітуємо, вона провадила господарку під економічним оглядом дуже добре. Не зважаючи на те, що вона мала менші приходи, вона мала також багато менші видатки і за 1972 рік виказала надвишку. Якщо ми ще дорахуємо до того всі видатки на інвентар, то воно буде багато більше. Я думаю, що це є засада і ми після того повинні оцінювати господарку Союзівки, „Свободи" чи іншого департаменту, а не, чи там є обруси, чи м'ясо було важене і подібне. Я думаю, що це є дуже малі справи і якщо ми такі малі справи підносимо, то ми забуваємо про великі справи."

Слово забрав д-р Богдан Футей:

Я в справі, що відноситься до Гарварду, до питання, щоб вияснити правний стан Гарварду. Я думаю, одинокий спосіб, в який це було зроблено, це була тільки видрукувана копія листа до Гарварду і пояснено, що то є оферта, яка була прийнята університетом, то значить, що є контракт. Питання було, які зобов'язання взяв на себе ФКУ і на якій підставі Гарвард це прийняв. Бо ми знаємо, що певні клявзулі, певні параграфи, існують і є одностайні для всіх катедр, які є на Гарвардському Університеті. Бо так тільки, щоб дати гроші і на тім справа кінчається, то цього ніде немає. Мусить бути якась підстава — умовини, на яких ця Катедра Українознавчих Студій буде прийнята. І якраз про ці кондиції йшла мова. І якраз тих кондицій, які Гарвард ставить до будь-яких катедр, ніде не було подано. Я маю завваги також відносно вияснення редактором Драганом в справі скорочування звітів. Я тут дещо не погоджуюся з д-ром Данилюком, бо якщо кожний з нас тут говорить, то ми були вибрані і ми за свої слова відповідаємо перед тими, які нас вибирали, як також перед урядом і є певні речі, де наші делеґати чи члени Народного Союзу вимагають від нас, як ми їдемо на Річні Наради.

І ми хочемо, щоб ті речі, які ми виносимо, знали наші місцеві члени Народного Союзу чи місцеві делеґати, бо ці доручення вони нам давали. Якщо наші твердження не є поміщені на сторінках преси, то значить, що ми абсолютно не представляли або знехтували ті прохання, що їх деякі члени УНСоюзу давали. Я уважаю, що не є добре, якщо пан редактор чи хтонебудь має право ті звіти скорочувати. Тільки на тій підставі я роблю завваги. Щодо студентського журналу: якщо Комісія Молоді цю справу пропонувала і було поставлено ясно, щоб про успіхи чи неуспіхи, редакція „Свободи" повинна повідомити Комісію Молоді, чи попросити певної помочі від тої Комісії, то цього абсолютно не було зроблено, тільки в звіті було зазначено, що того не могли зробити. То не жадне полагодження справи, бо якщо певні проблеми є, тоді треба звернутися до тих, хто може якраз поможе. Я мушу ствердити, що до мене абсолютно ніхто не звертався, щоб в редакції цього журналу я у якійсь формі допоміг.

Щодо свободи преси, яку д-р Данилюк згадав, також я не можу розуміти, як можна казати — прошу мені не наказувати, що я маю робити, але я вам маю право це сказати."

В. Сохан: вважає, щоб давати вияснення до того, над чим йшла дискусія, а не порушувати нових справ. До слова голоситься кол. довголітній касир Роман Слободян. Гол. радний Т. Шмагала: вносить пропозицію, щоб після слова пана Слободяна замкнути дискусію. В. Сохан: дав внесення на голосування, яке піддержали інж. Дорошенко, А. Джула, І. Геврик і пані Анна Гарас. Внесення схвалено 13 голосами. Проти внесення було 6 голосів. Після цього В. Сохан попросив пана Слободяна до слова.

Р. Слободян: Шановні панове! Я знаю свої права і свою компетенцію. Я знаю, що я не маю прав головного радного, чи головного контролера, чи члена Екзекутиви. Я думав перед хвилиною взагалі зрезиґнувати з деяких своїх завваг, а внести їх на добро організації опісля, значить при кінці зборів. Я хотів би тільки пригадати, що коли прийде справа „лайбел", то не Контрольна Комісія і не головні радні, але члени Екзекутиви йдуть до криміналу. Чому, наприклад, ми не вибрали редактора, скажім головним радним на конвенції у Клівленді. Питалися мене, чому я був проти, — я відповів, що ми хочемо, щоб головний редактор не мав того права, що має головний радний чи головна контроля. Бо коли б прийшлося того редактора усунути, то він сказав би: панове, мене може усунути тільки Конвенція, а не ви...

А. Драган:

Пане касир. То не є докладно. В 1911-му році сидів в криміналі редактор, а не голова.

В. Сохан:

Ту справу вирішимо, як буде кримінал висіти над головою. Просимо дальше.

Після цього п. Р. Слободян на конкретних прикладах з довголітньої історії УНСоюзу й „Свободи" доказував конечність бути дуже обережним у стосуванні свободи слова і свободи преси, бо кожний нерозважний чи необережний вислів може привести до процесів, які навіть, як виграні, коштують багато грошей і клопотів. При цьому він вповні доцінює вагу преси і редакторів, згадуючи відомий вислів канцлера Бісмарка, що він готовий за доброго редактора віддати сім політиків.

Після цього ведучий нарадами заст. гол. предсідника В. Сохан ствердив, що дискусія над звітами закінчена й на чергу прийшла справа прийняття усіх звітів, зложених на нарадах.

8. Прийняття звітів

Слово зайняв голова Контрольної Комісії мгр І. Геврик, який в імені Головної Контрольної Комісії поставив внесення прийняти звіти без змін так, як вони були зложені. Внесення піддержали пані Анна Чопик, Тарас Шпікула, Володимир Запаранюк, після чого внесення Контрольної Комісії схвалено 19 голосами при двох голосах головних урядовців, які удержалися з голосування. Проти не голосував ніхто.

Після цього ведучий наради В. Сохан о годині 5.20 по полудні закрив наради, пригадуючи, що увечері ряд комісій відбуде свої наради і що наступний ранок призначений на наради Комісій. Пленарні наради розпічнуться завтра, о год. 2-ій по полудні.

Третій день нарад

Середа, 23-го травня 1973 р.

ШОСТА (ВЕЧІРНЯ) СЕСІЯ

9. Справа будови нового дому УНС і зв'язаної із цим окремої корпорації УНС

Шоста, вечірня і єдина в третьому дні нарад, сесія, відбулася після закінчення нарад Секцій, о годині 7.20 увечері. Проводить сесією заступник гол. предсідника, сенатор Павло Юзик. На порядок нарад прийшла дев'ята точка нарад, а саме справа будови нового дому УНС. Її реферує головний предсідник Йосип Лисогір. Він інформує, що минулого року Головний Уряд назначив Будівельний Комітет, який мав бути інформований час від часу про нову будову Союзового дому в Джерзі на Ексчендж Плейс. В склад того Комітету входять головні урядовці — проф. І. Телюк, д-р Анна Чопик, Т. Шмаґала, д-р Б. Футей і м.р І. Винник. Ця Комісія відбула вчора своє засідання, на якому, з причини перешкоди, не міг бути приявним проф. І. Телюк. Як член Екзекутиви, він є поінформований в справах будови дому. Корпорація збільшила число Ради Директорів з трьох до п'ятьох, згідно з рекомендацією минулорічних нарад Головного Уряду. Від Контрольної Комісії ввійшов до Дирекції мгр І. Винник, а від головних радних п. Шмаґала. Отож, не враховуючи трьох членів Екзекутиви Й. Лисогора, В. Сохана і п. Уляни Дячук, тепер Дирекція має 5 директорів. Також було доручення, щоб переглянути статут Корпорації і перевірити, чи будь-які постанови його не колідують зі статутом УНС. Він не знайшов ніяких колізій, а д-р Футей мав деякі завваги, що він їх представить на цих нарадах. Головний Уряд доручив минулого року Комітетові висилати звіти про стан будови і три такі звіти були в минулому році і в березні ц.р. вислані членам Комітету. Відносно будови треба підкреслити, що вона мала бути закінчена, згідно з контрактом, у травні 1972 р., але спізнилася з уваги на те, що, копаючи фундаменти, виявилося, що в ґрунті є деяка кількість скали, що припинило будову на яких два до три місяці. Пізніше контрактор зобов'язався закінчити дім до лютого 1973 р., але цього реченця не додержав, бо в міжчасі — 1-го липня 1972 р. — розпочався страйк робітників, які закладають ліфти в домі. Той страйк тривав 7 місяців, що й на 7 місяців мусіло продовжити будову дому. Були сподіванки, що дім буде закінчений в липні ц.р., але знову 1-го травня розпочався страйк столярів і він ще триває й невідомо, як довго буде тривати і тому невідомо коли дім буде закінчений. Влаштовується найперше четвертий поверх, щоб його передати до уживання сусіднього банку, що ми мали зробити в липні ц.р. Далі, ми в першу чергу закінчуватимемо крім четвертого — п'ятий і шостий поверхи, щоб їх передати банкові. Годі тепер ствердити, коли це станеться. Відносно коштів будови зі звітів касира відомо, що до кінця 1972 р. УНС виплатив понад 7 мільйонів долярів, а до кінця квітня ц.р. та сума зросла до $8,830,000. Ориґінальний контракт підписано на суму $9,600,000, але в міжчасі, через зміни, поправки та поліпшення, включаючи в це також викопання вищої пивниці, додатковий контракт підніє кошти будови на $535,000 тобто контракт переступив 10 мільйонів. Архітекти й інженери, які виготовили пляни, перевірюють роботу і стверджують чи все є виконане з пляном. Ми вже виплатили понад $562,000 на податки за землю. До часу, коли будинок буде закінчений, ми платимо податок за землю, а після того почне діяти той договір, який УНСоюз підписав з управою міста, а саме, що замість податків буде платити 15% від зиску, або ренту. Перміт на будову, забезпечення, реклями коштують нас $121,000, а процент, який ми заплатили банкам до дотеперішнього часу виносить $168,000. Ми собі порахували відсотки за гроші, які ми позичили на будову $436,000. Всі ці суми вичислені вгорі, дають разом $8,830,000. Слід ще додати, що ми довжні контракторам $2,600,000, отже кошт будови разом з процентами виносить понад $11,000,000. Відносно справи винайму приміщень у нашому новому домі, досі маємо тільки договір з банком на 15 років. Банк платитиме нам $451,200.00 тобто по $8.00 за квадратову стопу за всі три поверхи, які він винаймив. Та сума, то є дотепер наш єдиний дохід. Якщо б наші видатки на дім виносили $12,000,000, ми мусіли б позичити $8,000,000 на довготерміновий морґедж. Якщо б ми за нього платили 8% то це давало б річно $680,000 на самі відсотки. На основі того чиншу, що нам буде платити банк, наші податки виносили б $67,680, а другі кошти утримання будинку виносили б біля $100,000. Отже, якщо б ми залишилися тільки при винаймі трьох поверхів, а наші видатки виносили б $847,680.00, то ми мусіли б доложити до втримання будови ще $396,480 річно. Є ще друга можливість, а саме: не викінчувати вищих поверхів й обмежити покищо кошт будови на 1,000,000 і з уваги на це взяти позичку на $7,000,000. Наші проценти від тієї позички виносили б приблизно $525,000, а податки були б ці самі і в цей спосіб наші видатки за цим другим пляном виносили б $692,680, то значить, ми мусіли б додати до коштів утримання дому тільки $241,000 річно. Ми, очевидно, за той кошт мали б своє приміщення в новому будинку, але не мали б ніяких процентів з цих $4,000,000, що ми їх інвестували з власних фондів. Але ми матимемо 9 поверхів разом зі 169,200 квадратових стіп до винайму, які ми пропонуємо по $9.00 за квадратову стопу, а готові віддати по $8.00 за квадратову стопу. Коли б ми винаймили всю цю поверхню, то ми мали б $1,353,600 чиншу і таким є наш потенціял. На першому поверсі ми можемо винаймити 3,000 квадратових стіп на крамницю або ресторан й одержати за це $12,000. Другу, меншу крамницю на 400 стіп можемо винайміти за $2,000; також будемо мати оплати за паркування 130 авт, що принесло б нам мінімально $2,000 на місяць, або $24,000 на рік. Якщо б нам повелося винаймити увесь дім, то ми мали б поважний заробіток в сумі понад $500,000. З того ми могли б виплачувати собі за нашу морґеджову позичку в сумі $400,000 і ще залишилося б для корпорації нашого дому $167,000 чистого зиску. Це є обчислення по $8.00 за квадратову стопу. Якщо б ми зменшили ціну на $7.00, то ми могли б далі виплачувати собі 10% за нашу позичку, але вже не було б чистого зиску для корпорації дому. Якщо би ми знизили ціну навіть на $6.00 від квадратової стопи, то прихід зменшився б до $240,000 і ми могли б платити собі менші проценти. Якщо б ми обнизили за квадратну стопу до $5.00, то ми замість 6% опроцентування нашої позички, мусіли би погодитися на 2%. При цьому слід пам'ятати, що ми займатимемо для Головної Канцелярії три поверхи без ніякого кошту. У Ню Йорку винаймають канцелярійні площі за $9.00 від квадратної стопи, а в старих домах за $5.50. В нашій околиці пересічна оплата за квадратову стопу є $8.00. Ми стараємося винаймити наш будинок і для цього видано брошуру і розіслано її до 160 брокерів в Ню Йорку, з яких біля 40 є спеціялістами у винаймі саме таких будинків як наш. Даємо оголошення до „Ню Йорк Таймсу", яке нас коштує приблизно $300.00 на тиждень,але ці, що зголошуються, покищо зголошуються на невелику кількість, два до три тисячі квадратних стіп площі. Як закінчимо будову, рішимося чи приймати таких малих чиншовників. Поза тим слід знати, що місцева Промислова Палата (Чембер оф Коммерс) пропаґує наше місто, а Девелопмент Кансил, який існує при Чембер оф Каммерс, старається зацікавити бизнесові фірми, щоб вони перенеслися до Ню Джерзі, подаючи податкові та інші полегші. Місцеві банки допомагають також у цьому. З уваги на наші нові будинки, головний предсідник є членом Чембер оф Каммерс і Ерея Девелопмент Кансил, від яких має змогу довідатися, що діється в місті. Перевибір посадника, молодого лікаря, що має 31 рік, який старається вичистити місто від корупції, дає надію, що ситуація в місті поправиться. Невідома економія краю, також невідомо, чи можна ждати нових страйків, але звітодавець вірить, що УНС зможе перевести свої пляни. Маємо ще спір з нашим контрактором, з яким ми є в стадії арбітражного поступовання за кошти, яких домагається він з уваги на припізнення будови через скалу, яка виявилася під фундаментами дому. Завтра про це ближче поінформують головних урядовців архітекти УНСоюзу, які відвідають річні наради.

У доповненні звіту головного предсідника про дім УНС, його заступник і рекордовий секретар п. В. Сохан склав коротку інформацію про будову другого, мешкального будинку, що його в сусідстві Союзового Дому, як співспонзор, будує УНСоюз. Справодавець інформує, що на пропозицію міста ми стали спонзорами мешканевого будинку, в якому в раді директорів є трьох українців і двох порторіканців. Будинок цей будують за 8 і пів мільйона долярів, одержаних від стейту, і фактично ані Союз, ані ми особисто, як представники УНСоюзу, не маємо там жадних фінансових зобов'язань. Все що ми їм даємо до цього будинку, це наше знання і досвід, наша порада, наша безплатна праця адміністрування тим будинком. Але за це ми сподіваємося мати там право прийняти до праці наших людей, право вибрати таких льокаторів, які були б очевидно нашими людьми, тобто українців, яким потрібно помочі та яким потрібно помешкань, що є субсидовані державою. Отже, в кожному випадку, це є насамперед служба нашій громаді, нашим членам, а рівночасно ми зацікавлені цим теж тому, що цей мешканевий будинок є в сусідстві нового будинку Головної Канцелярії. Будинок є вже майже викінчений, коли йде про його побудову. Він повинен бути готовий десь приблизно у вересні, бо навіть ті страйки, які заторкували другі будинки(страйк столярів тривав там тільки два чи три дні тому, що там є інші умови, стейтові гроші та інший контрактор) не припинили на довго побудови. Там будова проходить в порядку і ми сподіваємося вже в коротці висилати аплікації для наших кандидатів на льокаторів, потім, будемо вибирати льокаторів. Важливе є, що Союз партиципує там тільки тому, щоб дати службу нашим людям і ми сподіваємося, що коли ми його потримаємо впродовж 48 років і за пляном стейту зібрані ренти сплатять стейтовий морґедж, тоді цей будинок стане власністю спонзорів, тобто 3/5 будинку буде власністю Українського Народного Союзу, а дві п'яті порторіканської організації. І тоді за 48 років вже не буде нас в раді директорів, але наші наслідники, вибрані УНСоюзом, які переберуть 3/5 будинку на власність Союзу. Тоді наш Союз збагатиться приблизно на 5-6мільйонів долярів.

Попередні справоздання доповнила головна касирка п-і Уляна Дячук. Вона поінформувала, що від двох років збирається прізвища й адреси тих мешканців Джерзі Ситі й околиці, які були б зацікавлені мешканнями в новому будинку. Зголосилося вже біля 600 родин. Чинші будуть базовані на річних прибутках родини — отже родина, яка складається з більше осіб і має менший заробіток, платитиме менший чинш, як та, що має більший заробіток і менше число членів родини. Найменше платитимуть пенсіонери, які живуть виключно зі соціяльного забезпечення, бо їх чинші будуть майже повністю фінансовані стейтом. Їх чинш буде базований на 25% їх місячної пенсії, якщо вони, наприклад, беруть мешкання за $120 доляровим чиншом, разом з електрикою, газом і охолоджуванням, їх чинш може бути зменшений навіть до $30.00 Тому і заінтересування цими мешканнями є дуже велике. Стараємося, щоб з них скористало якнайбільше українців з Джерзі Ситі й околиці. Сподіваємося, що можна буде кілька поверхів заповнити виключно українцями. Є вже на приміті молода людина, яка готова занятися винаймом мешкань.

Після цього, ведучий нарадами сен. Юзик відкрив дискусію, в якій забрали голос головні урядовці: Є. Репета, І. Скальчук, д-р М. Данилюк, С. Гавриш, М. Кальба та почесний член В. Дідик. Запити торкалися коштів оголошень про винайм союзового дому, скільки зголосилося українців до мешкального дому, часу сплати передбаченого морґеджу на союзовім домі, конечности швидкого винайму приміщень, щоб уникнути можливої великої втрати, потреби зміни статуту корпорації союзового дому, зокрема статті третьої, окреслити її права і обов'язки, хто ними може бути — чи тільки члени УНС, зглядно головні урядовці чи і хтось з-поза Союзу, конечности, щоб Дирекцію іменувала не Екзекутива, але Головний Уряд УНС, можливости фінансування будови союзового дому виданням власних бондів, передбачених видатків на умеблювання нової Головної Канцелярії й інші. На питання відповіли члени Екзекутиви — головний предсідник Й. Лисогір, його заступник і рекордовий секретар В. Сохан та головна касирка Уляна Дячук. Після того, як не було більше запитів та дискутантів, сен. Юзик ствердив, що наради над точкою 9 є закінчені. Тепер розпочалися наради над 10-ою точкою нарад.

10-12. Звіти і пропозиції Комісій, дискусія над ними та їх схвалення

На внесення д-ра Б. Футея, піддержане В. Сохановм, схвалено однодушно, щоб після звіту кожної Комісії його передискутувати і голосуванням приняти чи відкинути пропозиції Комісії. Першою до звіту запрошено Комісію Публічних Зв'язків і Преси.

1. ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛЯ ПУБЛІЧНИХ ЗВ'ЯЗКІВ І ПРЕСИ

В імені Комісії, до якої належать: проф. І. Телюк — голова, В. Сохан — секретар та сен. П. Юзик, проф. Б. Гнатюк, д-р І. Скальчук, д-р М. Данилюк, д-р Анна Чопик і ред А. Драган, звітував голова проф. Іван Телюк. Після того, як проф. Телюк прочитав звіт своєї Комісії, зладжений і апробований Комісією на двох нарадах, що відбулися в рамцях цих річних нарад Головного Уряду, член Комісії д-р Данилюк прочитав т. зв. „Майноріти Ріпорт", підписаний ним та головним радним інж. Анатолієм Дорошенком, такого змісту:

Пропозиція резолюції в справі УККА

Головний Уряд УНСоюзу, взявши до уваги добро української громади, УНСоюзу та доцільного і конструктивного завершення нашого громадського життя в одній соборній і репрезентативній централі, як також взявши до уваги, що громадські сподівання, які були свого часу покладені на УККА, не оправдались, виносить таку резолюцію:

Український Народний Союз стримує свою активну підтримку УККА — у журналах і публікаціях — аж до такого часу, коли ця установа, яка була подумана бути загальною і об'єднуючою, але перейшла на помітно вужчі рямки, репрезентуючи до цього часу частину нашої громади в ЗСА, стане справжньою централею усіх українців, поєднуючи всі прошарки нашого національного етнічного організму і всі національні, соборницькі і самостійницькі напрямки нашого громадського життя. Для осягнення такої благородної і необхідної цілі, Гол. Уряд УНС пропонує УККА негайно заініціювати скликання окремого і надзвичайного конґресу УККА та всіх громадських установ на терені ЗСА для створення єдиної громадської централі для всіх американських українців.

Ведучий нарадами сен. Юзик запропонував перше перевести дискусію над пропозицією д-ра Данилюка, а потім приступити до дискусії та схвалювання пропозицій Комісії. У дискусії над внесенням д-ра Данилюка взяли участь головні урядовці В. Сохан, М. Куропась, Т. Шмаґала, В. Дідюк, І. Телюк і Є. Репета. Внескодавець д-р М. Данилюк поставив внесення, яке піддержав М. Куропась, щоб його внесення „Майноріти ріпорт" було надруковане в „Свободі" разом чи окремо від схвалених резолюцій запропонованих цілою Комісією. Більшістю голосів його внесення відкинено. Проголошуючи вислід голосування, сенатор Юзик заявив, що внесення д-ра Данилюка буде поміщене в протоколі з нарад Головного Уряду.

Після цього та після переведеної дискусії, однодушно схвалено наступні пропозиції Комісії для Публічних Зв'язків і Преси:

I. Наш нарід

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу, вітаючи Український Народ та висловлюючи йому свій подив і свою гордість з його відданости ідеалам волі, справедливости і народоправства та його невпинним змаганням за їх здійснення на окупованій ворогом і поневоленій рідній землі, заявляє свій непорушний духовий зв'язок з цим народом, кість від кости і кров від крови якого ми походимо. Зокрема висловлюємо наш подив і нашу повну підтримку цьому нашому народові, який навіть в найтрудніших обставинах поневолення, переслідувань і гніту та терору з боку окупаційного комуно-московського режиму та його вислужників, виявляє свою живучість і творить непроминаючі духово-культурні вартості, збагачуючи ними вселюдську скарбницю. Наш окремий подив та повну підтримку висловлюємо тим нашим братам і сестрам в Україні, зокрема українським інтелектуалістам, які караються по совєтських в'язницях і концентраційних таборах та на каторжних працях за їхню оборону найосновніших людських прав свого народу.

2. Найгостріше протестуємо і засуджуємо продовжування і посилювання комуно-московським окупаційним режимом порушування, нехтування і заперечування визнаних усіми цивілізованими народами людських прав та закликаємо всіх наших членів, разом з усією нашою громадою та нашими співгромадянами, виявляти наше обурення і наш протест проти цих народовбивчих переслідувань не тільки нашими демонстраціями і публікаціями, але й наполегливими заходами перед урядами наших країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, щоб вони своїми дипломатичними інтервенціями та торговельними санкціями домоглися пошанування людських прав в Україні та інших поневолених червоною Москвою країнах.

3. Головний Уряд УНС вітає і апробує заходи, що їх в обороні переслідуваних в Україні самі поробили та запропонували громаді наші періодичні публікації.

II. Наші країни

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу потверджує свої попередні постанови і заклики до всіх своїх членів, щоб вони брали найактивнішу участь у житті своїх країн, З'єднаних Стейтів Америки і Канади, та продовжували і розгортали свій багатобічний вклад в їх ріст і розвиток.

2. Головний Уряд УНС, нав'язуючи до своєї минулорічної постанови в цій справі, зокрема закликає все своє членство в ЗСА активно включитися у нашу власну та загально-американську підготову до якнайгіднішого відзначення 200-річчя Американської Незалежности в 1976-му році, включаючи в це власні публікації та підтримку запланованих уже інших видань з історії українського поселення в ЗСА та українського вкладу в їх розвиток.

3. Головний Уряд УНС всеціло схвалює і підтримує піонерські та найбільш творчі і надійні заходи Уряду і Народу Канади відносно поступового переведення в життя засад і принципів багатокультурности країни. Ми пишаємося тим, що провідну і часто ініціятивну ролю в цих заходах грає наш заступник головного предсідника на Канаду, сенатор Павло Юзик.

III. Наша громада

1. Головний Уряд Українського Народного Союзу потверджує свої дотеперішні рішення і заклики до своїх членів у ЗСА і Канаді, щоб вони продовжували світлі традиції нашої установи у зберіганні нашої національної ідентичности та давали максимальний вклад у розвиток нашого церковно-релігійного, суспільно-громадського, культурно-виховного, економічного та всіх інших ділянок життя наших поселень у цих країнах. Головний Уряд зокрема закликає своїх членів усіми своїми силами і засобами піддержувати наші центральні репрезентації, Комітет Українців Канади та Український Конґресовий Комітет Америки, обстоюючи в них ті ідеали і принципи, що лягли в основу і є базою діяльности Українського Народного Союзу.

2. Головний Уряд УНС з новими надіями стверджує постійно збільшувану і поширювану участь нашої молоді в поодиноких ділянках нашого життя і активности та закликає своїх членів завжди і при кожній нагоді давати цій нашій молоді всю можливу підтримку для її самовиявлення. Це відноситься зокрема до нашої власної установи, Українського Народного Союзу.

3. З уваги на те, що наше найбільш заслужене для розвитку вільної української науки і перемоги української правди Наукове Товариство ім. Шевченка відзначає в цьому році своє сторіччя, як і з уваги на те, що в цьому році припадають річниці ряду інших наших установ та подій в українській історії, Головний Уряд УНС закликає своїх членів активно включатися у багатобічні відзначування цих роковин. Головний Уряд зокрема закликає своїх членів включитися в крайові та місцеві жалобні відзначування 40-річчя зорганізованої червоною Москвою голодової облоги України, що коштувала нашому народові понад сім мільйонів неповинних жертв.

4. З уваги на те, що в цьому році в листопаді має відбутися Другий Світовий Конґрес Вільних Українців, Головний Уряд УНС закликає своїх членів у ЗСА і Канаді дати всю можливу підтримку нашим центральним репрезентаціям, Комітетові Українців Канади і Українському Конґресовому Комітетові Америки, в підготові та переведенні цього Конґресу, що має вітальну вартість не тільки для українських поселень у вільному світі, але і для українського народу на рідній землі в його змаганнях до волі і незалежности.

5. Головний Уряд УНС, відкликаючись на постанови й резолюції 27-ої Конвенції УНСоюзу та на дотеперішні рішення Головного Уряду відносно повної і найширшої підтримки зусиль для створення Центру Українських Студій в Гарвардському університеті, з вдоволенням і гордістю стверджує замітну участь членства УНС і його публікацій у здійснюванні цих постанов, вважаючи завершення Центру тих студій за один з найбільших і найважливіших починів нашої громади. Стверджуючи , що у зв'язку із уже встановленими трьома катедрами українських студій в Гарварді та пляном завершити їх Науково-дослідним Інститутом, виникли в нашій громаді деякі розбіжності думок і поглядів, що могли б мати неґативний вплив на працю встановлених уже студій та на заходи для їх за-

(Продовження на стор. 6-ій)

10-12. Звіти і пропозиції Комісій, дискусія над ними та їх схвалення

(Продовження зі стор. 5-ої)

вершення, як і на саму громаду, Головний Уряд УНС вважає, що представники Фонду Катедр Українознавства та представники громадських, наукових і професійних установ повинні б вияснити і позитивно полагодити ці розбіжності думок і поглядів, як це вже запропонувала Рада Директорів Українського Конгресового Комітету Америки на своїх нарадах 10-го лютого ц. р. Головний Уряд УНС вітає повідомлення Головної Екзекутиви ФКУ про скликання чергового, VI З'їзду ФКУ.

6. Користаючи з нагоди відвідин Первоієрарха Помісної Української Католицької Церкви, її Верховного Архиєпископа і Кардинала Блаженнішого Иосифа VII в наших країнах, що збігаються із 10-річчям його звільнення з довголітньої совєтської каторги, Головний Уряд УНС вітає та висловлює свої найкращі побажання Їх Блаженству, разом із надією, що ці відвідини зближають нас до встановлення Патріярхату з Їх Блаженством як першим патріярхом.

Головний Уряд рівночасно вітає та висловлює найсердечніші ґратуляції і побажання Первоієрархові Української Православної Церкви в ЗСА та Української Автокефальної Православної Церкви, Високопреосвященнішому Митрополитові Мстиславові з нагоди його 75-річчя та 50-річчя його плідного служіння Богові і Українському Народові.

IV. Наша установа

1. Цього 1973-го року здійснються 80-років безперервної появи найстаршого сьогодні українського часопису, щоденника „Свободи", офіціяльного органу Українського Народного Союзу, якому в наступному 1974-му році сповниться також 80-років безперервної служби своїм членам та своїй громаді і народові. Мавши це на увазі, як і мавши на увазі провідну і часто рішальну ролю УНСоюзу і його публікацій в розвитку всіх ділянок життя українських поселень в ЗСА і Канаді та їх вклад у розвиток цих країн та в змагання українського народу, Головний Уряд закликає всіх своїх членів продовжувати ці світлі традиції нашої установи та докласти всіх сил і зусиль для її дальшого невпинного розвитку. Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові відзначити 80-річчя „Свободи" і УНСоюзу відповідними публікаціями та імпрезами.

2. Мавши на увазі необхідну потребу постійного зв'язку між керівними органами УНСоюзу і його членством, як і потребу такого зв'язку з іншими нашими установами, Головний Уряд доручає Головному Екзекутивному Комітетові виконати раніше вже винесену постанову щодо створення в УНСоюзу окремого посту публічних зв'язків та заанґажування на цей пост кваліфікованого фахівця.

2. ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ

Від Комісії для Жіночих справ, в склад якої входять пані: Марія Душник — голова, Марія Демидчук-Чучман — секретарка та Уляна Дячук, Анна Гарас і д-р Анна Чопик, склала звіт голова Марія Душник. Після дискусії, в якій забирали голос А. Джула й інж. С. Куропась, схвалено одноудушно наступні резолюції і рекомендації, запропоновані Комісією:

У ЖІНОЧИХ СПРАВАХ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ І РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ ЖІНОЧИХ СПРАВ)

Рекомендації:

1. Рекомендуємо, щоб Відділи та Окружні Комітети вибирали жінок референтками Суспільної Опіки і щоб ці референти та члени Комітетів Суспільної Опіки, для відновлення братерського духа в УНСоюзі, відвідували хворих, старших віком, потребуючих та самітніх членів і допомагали їм різними способами. Про це треба повідомити в подробицях всі Відділи та Окружні Комітети.
2. Рекомендуємо, щоб членки-жінки старалися плекати і поширити духа співпраці по Відділах та Округах шляхом влаштовування зборів і товариських імпрез.
3. Рекомендуємо, щоб більше жінок-секретарів і членів Відділів брали участь в українському громадському житті для посилення контактів з іншими жіночими організаціями, що допоможе їм у присднуванні нових членів і поширюванні публічних зв'язків УНСоюзу.

Резолюції:

4. Закликати членок УНСоюзу брати активнішу участь на відділових та окружних зборах, як теж союзових імпрезах, та ставати урядовцями своїх Відділів і Округ.
5. Вислати дві незаможні дівчини на дитячий табір на „Союзівці" в цьому році.
6. Зобов'язати УНСоюз висилати жінок, як своїх репрезентантів, на конвенції українських жіночих організацій, як також на інші їхні ювілеї, імпрези, чи програми.
7. Заохочувати по Відділах та Округах, щоб молоді членки УНСоюзу брали активну участь в спортових імпрезах УНСоюзу.
8. Закликати членок УНСоюзу, щоб вони брали активну участь у святкових відзначуваннях 80-ліття „Свободи" в 1973 році.
9. Заохочувати жінок-секретарів та інших урядовців Відділів, щоб вони змагалися в членській кампанії за три перші нагороди Комісії для Жіночих Справ УНСоюзу.
10. Призначити в річному бюджеті УНСоюзу відповідну суму на виконання програми праці Комісії для Жіночих Справ.

3. ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ МОЛОДІ

Звіт Комісії для Справ Молоді, до якої входять: Богдан Футей — голова, Анатолій Дорошенко — секретар та Іван Геврик, Василь Дідюк, Степан Гавриш, Тарас Шмаґала, Анна Гарас, Мирон Куропась, Мирослав Кальба, — склав голова д-р Б. Футей. Після дискусії, в якій забирали голос д-р Б. Гнатюк, І. Іванчук, Й. Лисогір, Д. Попадинець, Уляна Дячук, М. Куропась, Анна Чопик, Т. Шмаґала, В. Дідюк і інж. С. Куропась, схвалено одноудушно наступні, запропоновані Комісією, резолюції та рекомендації:

У СПАРАВАХ МОЛОДІ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА РЕЗОЛЮЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ МОЛОДІ)

Рекомендації:

1. Рекомендуємо Окружним Комітетам УНСоюзу затруднювати за фінансовою винагородою студента (студентку) в часі вакацій для суспільно-громадської праці, як, наприклад, для збирання статистичних даних про українську молодь і громадянство.
2. Рекомендуємо перевірити можливість уділювання низьковідсоткових позичок для студентів високих шкіл, членів УНСоюзу.
3. Рекомендуємо перевести конкурс танцювальних ансамблів у ювілейному році УНСоюзу, який мав би відбутися під час 28-ої Конвенції УНСоюзу.
4. Першим 25 організаторам УНСоюзу з рядів молоді, які забезпечать нових членів на суму $10,000, рекомендуємо признати винагороди у формі покриття коштів подорожі та дводенного перебування на Конвенції із участю в конвенційному бенкеті.

Резолюції:

1. Головний Уряд доручає Комісії для Справ Молоді увійти в контакт із проводами молодечих організацій з ціллю допомогти їм, зокрема звернувши увагу на відновлення діяльности Ліги Української Молоді Північної Америки.
2. Головний Уряд доручає затруднити референта молоді для координування діяльности молодечих Відділів УНСоюзу та поширення їхнього членства.
3. Головний Уряд доручає приступити до видавання молодечого журналу — квартальника українською та англійською мовами.

На цьому ведучий нарадами сен. Павло Юзик закрив шосту вечірню сесію, що відбувалася в середу, 23-го травня 1973 р., заповідаючи, що наступна сьома сесія відбудеться наступного дня, тобто в четвер 24-го травня 1973 року, о год. 9-ій ранку.

Четвертий день нарад

ЧЕТВЕР, 24-го ТРАВНЯ 1973 р.

СЬОМА (РАННЯ) СЕСІЯ

Сьома сесія нарад Головного Уряду розпочалася в четвер, 24-го травня 1973 р. о год. 9.30 ранку. Сесією керує заступниця головного предсідника Марія Душник. На порядку нарад продовжування точки 10, а саме звітів і пропозицій Комісій. На чергу приходить, як четвертий, звіт Комісії для Справ Спорту.

4. ЗВІТ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ СПОРТУ

В склад Комісії входять Андрій Джула — голова, Іван Іванчук — заст. голови, Марія Душник — секретарка та Євген Репета, Дмитро Попадинець, Володимир Запаранюк і Володимир Дідик. Звітує за Комісію і подає її пропозиції голова Андрій Джула. На його прохання, секретарка Комісії Марія Душник відчитала заздалегідь приготований звіт. Після дискусії, в якій брали участь В. Сохан, Т. Шмаґала, Б. Футей, С. Гавриш, І. Іванчук, І. Телюк, І. Скальчук, М. Кальба, В. Запаранюк і Б. Гнатюк, одноудушно схвалено наступні, запропоновані Комісією, рекомендації:

У СПРАВАХ СПОРТУ

(РЕКОМЕНДАЦІЇ КОМІСІЇ ДЛЯ СПРАВ СПОРТУ)

1. Рекомендуємо, щоб УНСоюз звернувся до Відділів та Окружних Комітетів із закликом, щоб вони активно співпрацювали з Комісією для Справ Спорту у влаштуванні та організуванні різних спортових імпрез в їхніх громадах і щоб таким чином заохотити молодь ставати членами УНСоюзу.
2. Рекомендуємо, щоб УНСоюз закупив 200 спортових сорочинок з емблемами УНСоюзу для учасників чоловічих і жіночих кругольних турнірів та інших спортових змагань.
3. Рекомендуємо, щоб вістки та інші матеріяли про спортові програми та імпрези були поміщувані на перших сторінках „Українського Тижневика" з уваги на те, що спорт повинен бути визнаний вітальним фактором в рості й будучності УНСоюзу.
4. Рекомендуємо, щоб Головний Екзекутивний Комітет заанґажував спортового директора для організування спортової активности УНСоюзу по українських громадах.
5. Рекомендуємо, щоб УНСоюз фундував чаші і трофеї для переможців турнірів Української Спортової Централі Америки і Канади з ціллю пропаґування УНСоюзу серед молоді.
6. Рекомендуємо, щоб Відділам УНСоюзу при спортових товариствах присвячувано більше уваги та признавано фінансові допомоги для розгортання їхньої спортової діяльности.
7. Рекомендуємо, щоб визначити нову дату і місце чергового кругольного турніру УНСоюзу на 1974 рік, беручи до уваги факт, що УНСоюз відбуватиме в третьому тижні травня 1974 року свою 28-му Конвенцію.
8. Рекомендуємо, щоб Комісія для Справ Спорту УНСоюзу вислала привітання з нагоди 50-річчя Карпатському Лещатарському Клюбові, який щорічно співпрацює з УНСоюзом у влаштуванні тенісових та плавацьких змагань на „Союзівці".
9. Рекомендуємо, щоб УНСоюз призначив у бюджеті $6,000 на здійснення повищих рекомендацій та для переведення програми в наступних ділянках спорту: кругі, теніс, гокей, плавання, ґольф, відбиванка, кошівка, настільний теніс, футбол, бейсбол для дітвори (Little League) та інших ділянок і на закуп 200 спортових сорочинок.

З черги приступлено до звітування Комісії для Канадських Справ.

(Далі буде)

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ — Ч. 187

Д. Звір	Др Г. Шиманський	І. Лапчак
о. О. Коваль	І. Шиманський	В. Костюк
М. Черч	Я. Онищук	К. Теліщевський
Д-р Г. Зуб	Е. Криворучка	Г. Гудз
Д-р Г. Зуб	В. Чучук	Н. Горіх
Д-р Г. Зуб	М. Залеський	І. Горіх
М. Зуб	Т. Залеський	Н. Горіх
С. Романюк	І. Стецик	І. Горіх
Д. Гаврилюк	Й. Стецик	В. Гвоздецький
П. Стасина	Л. Врикович	Й. Дворак
Е. Стасина	К. Вовк	Л. Лейн
С. Девоссер	М. Кульчицький	М. Насадюк
С. Девоссер	А. Загоруйко	П. Колібаїв
І. Іванчев	С. М. Матій	Т. Масней
Г. Іванців	П. Вулаковський	Т. Масней
П. Іванчев		

Сума проголошених чеків .... $ 213.98
Раніше проголошено 32,932.51
РАЗОМ: .... $ 33,146.49

Пленум ЦК КПУкраїни обговорював стан сільського господарства

Київ. — Газета „Радянська Україна" з 15-го вересня опублікувала повідомлення про пленум Центрального комітету Комуністичної партії України 14 вересня, на якому були обговорені питання: 1) про хід збирання врожаю, виконання соціялістичних зобов'язань поточного року і заходи щодо дальшого збільшення виробництва і заготівель зерна та інших продуктів сільського господарства в 1974 році. 2) Про хід обміну партійних документів в республіці. Пленум розглянув також організаційні питання, перевівши з кандидатів у члени Політбюро ЦК КП України М. М. Борисенка і В. О. Сологуба. На їх місце кандидатами в члени Політбюро вибрані І. З. Соколов та В. В. Федорчук. Нічого не сказано про те, кого усунено з Політбюро. Доповідь на господарські теми виголосив член Політбюро ЦК КП України, голова Ради міністрів УССР О. П. Ляшко, а на організаційні теми говорив член Політбюро ЦК КПСС і перший секретар КП України В. В. Щербицький.

Українська ССР виконала плян збору зерна

За даними О. П. Ляшка, „не зважаючи на надзвичайно несприятливі погодні умови минулого року і зв'язаний з цим недорід, в цей період середньорічне виробництво зерна в республіці за 1971-1973 роки більш як на 5 мільйонів тонн перевищить його середньорічне виробництво у восьмій п'ятирічці". Валовий збір зерна, з включенням незакінченого ще збору кукурудзи, досягне „близько 45 мільйонів тонн... Державі вже продано 15,7 мільйонів тонн, або 956 мільйонів пудів хліба". О. Ляшко запевнив, що Україна „продасть" державі (очевидно, СССР, бо з цього погляду Українська ССР не є „державою") „не менше як 1 мільярд пудів зерна".

Цих успіхів УССР добилася, розширивши посівну площу в цьому році на 900 тисяч гектарів та використавши всі агротехнічні поліпшення. Понад 70 процентів площ озимої пшениці були зайняті високопродуктивними сортами. Труднощі були зі збором, через що були втрати, зокрема в областях Вінницькій, Тернопільській, Хмельницькій, Сумській, де прийшло до „зниження валового збору зерна".

Коли йдеться про 1974 рік, то в пляні є одержати 45 мільйонів тонн зерна. Запляновано засіяти озимими культурами в цілому 10,5 мільйонів гектарів. Наголос кладеться на засів озимою пшеницею. У своїй доповіді О. Ляшко дуже докладно зупинився над технікою переведення підготовки до посівів і до зими. Окрему увагу він присвятив таким культурам, як кукурудза, а далі технічним культурам, садівництву і виноградарству.

Стан тваринництва

Коли йдеться про тваринництво, виробництво м'яса молока і яєць, то тут Ляшко також вказував на значні успіхи і перевиконання плянів. Звернувши увагу на те, що „в частині господарств виробництво тваринницької продукції не забезпечує виконання встановлених завдань по продажу її державі", він ствердив, що в середньому „порівняно з відповідним періодом минулого року за вісім місяців вироблено більше: молока — на 810 тисяч тонн, м'яса — на 3,9 тисяч тонн, яєць — на 552 мільйони штук".

Відстають області Сумська, Полтавська Івано-Франківська, Одеська, Харківська, Волинська, Хмельницька „та деякі інші". Щоб збільшити виробництво м'яса О. Ляшко підкреслив, що „серйозну увагу слід звернути на розвиток кролівництва... посилити роботу по вдосконаленню породних якостей тварин, поліпшенню племінної справи". Він перестеріг, що „у наступному році необхідно значно збільшити виробництво і продаж м'яса птиці і яєць".

Пленум виніс постанову про заходи щодо виконання господарських плянів, виходячи з засади, що „мільярд пудів зерна став уже для працівників сільського господарства України мінімальною нормою щорічного продажу його державі", як пише „Радянська Україна" з 16 вересня. Підвищено також норми щодо виробництва м'яса, молока, яєць, заготівлі картоплі, овочів і фруктів. Наголос на це особливо поклав у своїй промові секретар ЦК КП України і новий московський наставник в Україні, В. Щербицький, вимагаючи „перевиконання плянів виробництва у 1974 і 1975 рр. на 1150-1250 мільйонів карбованців", як передумови виконання директив ЦК КПСС щодо промислового виробництва СССР.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКІ РАДІОПРОГРАМИ, ЯКІ ПЕРЕДАЮТЬ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО УНСОЮЗ

Місцевість Керівник Адреса Телефон	Станція Хвиля	День і година передачі
БОСТОН, Масс. „Українська Радіогодина" Керівники — Іван Кецмур і Степан Сідлярчук Диктори — Роман Дашовець, Леся Струж, Анна Ронюк, Орися Станчак, Анна Баран, Ляриса Діяк	WUNR 1600 Brookline	Кожної неділі год. 5:30-6:30 вечора
БОФФАЛО, Н. Й. „Українська Радіопрограма" Керівник — Василь Шарван 701 Fillmore Avenue Tel.: (716) 895-0700	WHLD & WHLD AM 1270	Кожного дня год. 2:15-315 Субота 2:00-3:30
ВИЛЛИМАНТИК, Конн. „Українські мельодії" Керівник — Михайло Тимків c/o Ukrainian National Home, Inc. Route 6 North Windham P.O. Box 495, Willimantic, Conn. 06226 Tel.: (203) 423-1621	WILI 1400	Кожної неділі год. 12-1 полудня
ДЕТРОЙТ, Мич. „Гомін України" Керівник — Кирило Цепенда P.O. Box 2069 Livonia, Mich. 48151. Tel. (313) 937-1111	WIID 1090 AM	Кожного вівтірка, четверга і суботи, год. 5-6 веч.
КЛІВЛЕНД, Огайо. Радіо-Програма ОУВФ Керівник — Степан Зорій Ukrainian Radio-Program "WXEN" — Station of The Nations 2644 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio Tel.: (216) 696-4444	WXEN-FM	Кожного понеділка, середи, п'ятниці і неділі год. 2:00-3:00 по полудні
ПІТТСБУРГ, Па. Кирівник — інж. Михайло Комічак Gateway Towers, Suite 200 Gateway Center Tel.: (412) 281-1900	WPIT-730 & WPIT-FM 101.5	Кожної неділі год. 1-1:45 по пол. год. 6-6:30 веч.
СКРЕНТОН, Па. „Українська Радіопрограма Об'єднаних Організацій Північно-Східньої Пенсильванії" Кирівник — Микола Мартинюк 804 Scott Street, Olyphant, Pa. 18447	WICK 1400 AM	Кожної суботи год. 12:30-1 полудня
ТОРОНТО, Онт. (Канада). „Пісня України" Керівник — Прокіп Наумчук Диктори: Вікторія Наумчук, Олена Глібович, Надія Куца P.O. Box 92, Station "D" Toronto 9, Ont. M6P 3J5 Tel.: (416) 532-4262	CHWO-AM 1250	Кожного дня від понеділка до п'ятниці год. 6:30 веч., в суботу і неділю год. 4:30 по пол.
ТОРОНТО, Онт. (Канада). „Прометей" Керівник — пані Женя Менделюк 92 Lavinia Avenue Tel.: (416) 531-9991	CHIN FM 101 I AM 1540	Кожної п'ятниці год. 1-2 по полудні
ТРЕНТОН, Н. Дж. Ім. Івана Самокішина Керівник — пані Ніна Самокіш 1152 Deutz Avenue Tel.: (609) 392-0306	WTTM 920 AM	Кожної неділі год. 5:30-6 по пол.
ЧЕСТЕР, Па. Радіопрограма Визвольного Фронту Керівник — інж. Андрій Забродський 797 Capri Circle, Boothwyn, Pa. 19061 Tel.: (215) 485-5568	WXUR 690 AM 100,3 FM	Кожної суботи год. 11-11:55 перед полуднем
ЧИКАГО, Ілл. „Українська Спортова Програма" Керівник — Роман Дубляниця 1440 N. Kolin Tel.: (312) 342-9351	WOPA	Кожна субота год. 2:30-3 по пол.
ЧИКАГО, Ілл. „Українські мельодії" Керівник — Василь Іващук 3254 N. Central Park Tel.: (312) 588-3814	WSBC	Кожна субота год. 8-8:45 веч.
ЧИКАГО, Ілл. „Українська Вечірня Трибуна" Керівник — Василь Палагнюк 1929 N. Mulligan Avenue Tel.: (312) 774-7024	WOJO FM 105	Кожний понеділок год. 8-9 вечора
ЧИКАГО, Ілл. „Програма Самбірських" Керівник — п. Люся Самбірська 2243 W. Thomas Tel.: (312) EV 4-5348	WEDC	Кожна п'ятниця год. 7-8 вечора
ЧИКАГО, Ілл. Програма Православної Катедри св. Володимира Керівник — п. Микола Козюра 2238 W. Cortez	WOPA	Кожна субота год. 2-2:30 по пол.
ЧИКАГО, Ілл. Програма католицької парохії св. Володимира і Ольги „Недільні Дзвони" Керівник — о. Маріян Бутринський 2247 W. Chicago Avenue Tel.: (312) 235-9007	WOJO FM 105	Кожний четвер год. 9-10 вечора
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Ім. Володимира Блавацького Керівник — Евдокія Дичко-Блавацька 4933 N. Hatchinson Street Tel.: (215) 329-1644	WTEL 860 AM	Кожної суботи год. 8-9 рано
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Ім. Тараса Шевченка Керівник — мгр. Мирон Утриско 2222 Brandywine Street Tel.: (215) 567-3186	WTEL 860 AM	Кожної суботи гад. 9-9:30 рано
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Радіопрограма Марії Ганусей Керівник — Марія Ганусей 244 W. Girard Avenue Tel.: (215) 627-3093	WTEL 860 AM	Кожної суботи год. 10-11 рано
ЮТИКА, Н. Й. Українська Радіо-програма Керівник — М. Готман Дикторка — п. Катерина Готман Herkimer, N.Y. POBox 950 Tel.: (315) 866-3939	WIBX 950	Кожної суботи год. 12:15-1:15 по полудні

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ НЕГАЙНО ПОТРЕБУЄ $50,000 НА ПРОДОВЖУВАННЯ АКЦІЇ ОБОРОНИ ЛЮДСЬКИХ ПРАВ ТА НА ВИКОНАННЯ СВОЇХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ВІДНОСНО ДРУГОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ. ДОПОМОЖІТЬ СВОЄЮ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ.

UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.
302-304 West 13th Street New York, N.Y. 10014

ПОДЯКА

Не маю змоги подякувати особисто кожному з численних Приятелів і Знайомих, які відвідували мене в часі недуги в лікарні і тепер в часі реконвалесценції дома, дякую цією дорогою.

Особливо я зобов'язаний Високоповажаному

Д-РОВІ ЛЮБОМИРОВІ І. КУЗЬМАКОВІ

одному з головних хірургів лікарні St. Barnabas, Livingston, N.J. і в приватній практиці, 657 Irvington Avenue, Newark, N.J., який перевів дуже складну і рідкісну операцію і рятував моє життя як рідний. Крові високого фахового знання виявив чимало особистої культури до мене — пацієнта й моєї родини.

Д-р ІЛЛЯ ВИТАНОВИЧ

Berkeley Heights, N.J.
Вересень, 1973.

БАТЬКИ!

Хліб й молоко подорожіло на половину за декілька останніх років. Чи Ви збільшили на половину своє забезпечення, яке призначене на хліб і молоко для Ваших дітей, як би, не дай Боже, щось Вам притрапилось? Негайно підвищіть своє забезпечення

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Миколи Приплеся

на Фонд „Церква в Потребі" зложили:

Василь і Зеновія НИКИФОРУК	$20.00
Іван і Зеновія БУНДЗЯК	20.00
Каролина ЛАВРИШКО	10.00
Наталія САЄВИЧ	10.00
Іван СТАНЕЦЬКИЙ	10.00

Чек вислано на руки Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
у США

З глибоким смутком повідомляємо, що 17-го вересня 1973 року, на 82-му році життя, несподівано упокоївся

Професор Доктор ОСКАР ГАЛЕЦЬКИЙ

що багато років приймав активну участь у науковій діяльности Української Вільної Академії Наук у Сполучених Штатах Америки, визначний учений-історик, Президент Польського Наукового Інституту Америки, проф. Фордгам і Колюмбійського Університетів, автор багатьох наукових праць.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ТОВАРИСТВА ПРИХИЛЬНИКІВ УНР
ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, НЮ ЙОРК, НЮАРК, БАВНД БРУК
і ТРЕНТОН

додатково повідомляють, що

ТРАДИЦІЙНА ОСІННЯ ЗУСТРІЧ

— відбудеться —

у неділю, дня 30-го вересня 1973 року в Українському Селі біля Бавнд Бруку

В мистецько-розваговій програмі беруть участь: Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки під патронатом Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у ЗСА — мист. керівник маестро Р. Левицький; письменник-гуморист Микола Понеділок; Скрипаль Володимир Степовий; Жіночий Хор „Горлиця" при Т-ві Прихильників УНР, Нюарк — диригент маестро Василь Пташинський; Танцювальна група і хор ОДУМ з Трентону та інші.

Після мист. програми: ТАНЦІ, ТОВАРИСЬКІ РОЗВАГИ і НЕСПОДІВАНКИ.

Бар-буфет з добірними українськими стравами.

Початок програми о год. 2-ій дня.

Запрошується до участи все Українське Громадянство.

Головна Управа Об'єднання Товариств Прихильників УНР в ЗСА

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ
ОКРУГИ ЛІГАЙ ВЕЛІ

— влаштовує —

ЮВІЛЕЙНИЙ ВЕЧІР

для відзначення

80-РІЧЧЯ НАЙСТАРШОГО УКРАЇНСЬКОГО ЩОДЕННИКА У ВІЛЬНОМУ СВІТІ „СВОБОДА"

Ювілейний вечір з програмою, а опісля

ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ

— відбудеться —

в суботу, 6-го жовтня 1973 року в залі Сант Френціс, в Аллентавні, Па.

при перехрестю вулиці 4-та і Ліберті.

Початок в год. 8-ій веч. Вступ 2 доляри.

ПРОГРАМА:

Святочна промова — Головний Радний і Асистент Орг. Відділу УНС Степан Гаврищ.

Мистецький виступ — сольоспів Маріянни Сухенко, був. Міс Союзівки. Акомпаніямент — Ліда Сухенко.

Дует — Галі і Лілі Петрик, учениці української танцювальної школи пані ЗОЇ ГРАВУР.

Сольоспів — Степан Чаплинський, фортепіяновий супровід Ірка Чаплинська.

Організація Оборони Лемківщини

ОРГАНІЗУЄ

Чотирнадцятий ЗАГАЛЬНИЙ З'ЇЗД ООЛ

З'ЇЗД ВІДБУДЕТЬСЯ

12, 13 і 14 жовтня 1973 р. в Пассейку

УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЯ, 210 Hope Ave., N.J.

ПРОГРАМА:

П'ятниця, 12-го жовтня 1973 року: 1. Реєстрація делегатів — 7:00 веч. 2. Відкриття З'їзду. 3. Вибір Президії З'їзду. 4. Вибір комісій: Мандатної і т. д. 5. Відчитання протоколу 13-го З'їзду. 6. Звіти уступаючої Головної Управи ООЛ.

Субота, 13-го жовтня 1973 р.: (Продовження реєстрації делегатів і звітування членів уступаючої ГУ ООЛ). 7. Запити і дискусія над звітами. 8. Уділення абсолюторії уступаючій управі. 9. Звіт Статутової Комісії — 1:00 год. по пол. 10. Світова Федерація Лемків. 11. **БЕНКЕТ — ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ.** Бенкет: а. Відкриття, б. Головна промова: **Іван С. Гонас,** суддя Верховного Суду стейту Індіяна (на емеритурі), в. Мистецька частина: 1. Панство Л. і П. Гентіш. 2. Пані Марія Лисогор, г. Привіти, ґ. Вручення похвал заслуженим членам ООЛ, **ЗАБАВА з ТАНЦЯМИ:** а. Оркестра Гриняка, б. Буфет — напитки, в. Виграшки-несподіванки.

Неділя, 14-го жовтня 1973 р.: 12. Богослуження в Українських Церквах в намірені лемків і Лемківщини, та всього Українського Поневоленого Народу — 9:00 рано. 13. Звіти поодиноких Відділів ООЛ. 14. Вибір нових органів ООЛ. 15. Внески і побажання. 16. Звіт резолюційної комісії і схвалення резолюцій.

Впродовж З'їзду буде відкрита виставка зразків лемківської культури — мгр. Микола Дупляк, Музейно-Архів. Референт.

Зголошення і привіти слати на адресу: **Organization for Defence of Lemkivshchyna, P.O. Box 202, Camillus, N.Y., 13031, USA.**

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю, 7-го вересня 1973 року, по довгій і важкій недузі, упокоїлася в Бозі, на 78-му році життя, наша Найдорожча МАМА і БАБЦЯ

бл. п. ЕВГЕНІЯ ОБУХ

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 10-го вересня 1973 року з катедри св. о. Миколая в Чікаго, Ілл. на цвинтар св. о. Миколая.

Про молитви за душу Покійної просять, горем прибиті:

ЯРОСЛАВА КАЧМАРИК — дочка з чоловіком ВОЛОДИМИРОМ і донею МАРТУСЕЮ
БОГДАН — син з дружиною НІНОЮ і дітьми ХРИСТЕЮ і АНДРІЄМ
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні.

Замість квітів на свіжу могилу Покійної, Родина складає на потреби Українського Католицького Університету в Римі 30.00 долярів.

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ у НЮ ЙОРКУ
ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИКІВ „СЛОВО"

П'ятниця, 28-го вересня 1973 року

АВТОРСЬКИЙ ВЕЧІР

ВАДИМА ЛЕСИЧА

З НАГОДИ ПОЯВИ НОВОЇ КНИЖКИ ПОЕЗІЙ

Поезії читатимуть: Автор, Аня Кореньовська і Володимир Лисняк.

Вступне слово — д-р Іван Фізер.

В музичній частині вечора — скрипкове сольо Адріяна Британа.

Початок — год. 8-ма веч.

ПОДЯКА

З наміченим відзначенням 60-річчя збройного виступу Українських Січових Стрільців в 1914 р.,

ЗЛОЖИЛИ ПОЖЕРТВИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД УСС:

Станиця Б-ва УСС в Монтреаль, зб. І. Король	$ 35.82
Станиця Б-ва УСС у Філядельфії, зб. д-р Т. Сеньківський	80.00
Тов. Іван Сиротюк	15.00
Тов. Андрій Кігічак	2.00
Округа Лейк Джордж, Н. Й., зб. Стефан Хомяк	405.00

Зложили по 50.00 дол. — Остап Войчук, Богдан Комаринський і Стефан Хомяк з родинами;
по 25.00 дол. — Іван Антонік, Нестор Угера, Юрій Пастернак, О. Сливка, Лідія Осінчук, Антін Шмуль, Осип Диба;
по 20.00 дол. — Богдан Чужак, Єронім Рудницький, Марія Любицька та Зенон Завадович.

Головна Рада Братства УСС складає щедрим ВП. Жертводавцям і Збирачам щиру подяку.

В ЧЕТВЕРТУ НЕВИМОВНО СУМНУ, БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

сл. п. Протопресвітера Д-ра Володимира Левицького

б. старшини — учасника Визвольних Змагань України, громадського діяча на Рідних Землях, організатора шкільництва, генерального секретаря Українського Національного Об'єднання в Берліні, та соборника-священика в ЗСА

та в ТРИНАДЦЯТУ ТРАГІЧНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашого Дорогого СИНА, БРАТА і ВУЙКА

бл. п. Ігоря Володимира Левицького

пластуна-юнака

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ З ПАНАХИДАМИ

в СУБОТУ, 29-го ВЕРЕСНЯ 1973 р. о год. 9-ій ранку, в Українській Православній Церкві СВ. АРХ. МИХАЇЛА в МІННЕАПОЛІС, Мінн.,
в СУБОТУ і НЕДІЛЮ, 29 і 30-го ВЕРЕСНЯ ц. р. в Укр. Православній Церкві ВСІХ СВЯТИХ, 11 вул. в НЮ ЙОРКУ, о год. 10 ранку,
в НЕДІЛЮ, 30-го ВЕРЕСНЯ 1973 р. о год. 4-ій по пол., буде відправлена

ПАНАХИДА

НАД МОГИЛОЮ, НА УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ в БАВНД БРУКУ, Ню Джерзі.

Про спільні молитви за спокій Душ Спочилих в цей день ласкаво просять Родину, Духовенство, Побратимів по Зброї, Друзів, Знайомих, Співпрацівників в школі і Пластунів.

В пам'ять Покійних, складаємо 25.00 долярів на Український Народний Фонд, як невянучий вінець на їх могилу.

Спіть Найдорожчі вічним сном, а земля американська легкою хай буде повсякчасно для Вас.

В безконечному смутку —

дружина-матір — ГАЛИНА і РІДНЯ

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

— влаштовує —

в неділю, 14-го жовтня 1973 року, о год. 2-ій по пол. в залі Українського Горожанського Клюбу

при 847 Н. Френклін вулиці — ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па.

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ

80-ТИ РІЧНОГО ЮВІЛЕЮ „СВОБОДИ"
й
35-ТИ РІЧЧЯ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

В ПРОГРАМІ БЕНКЕТУ:

Відкриття — д-р ІВАН СКАЛЬЧУК, голова бенкетового Комітету.
Вступне слово — д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН, почесний голова, основник Округи.
Головні промовці: АНТІН ДРАГАН, головний редактор „Свободи", ЙОСИП ЛИСОГІР, головний предсідник УНС

Мистецька частина:

Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки — Український Православний Осередок в Бавнд Бруку, Н. Дж.
Танцювальна Група — Осередку СУМА в Філядельфії, мистецький керівник Микола Бойчук.
Сольоспів — Маріянна Сухенко, колишня Міс Союзівка. Акомпаніює — Ліда Сухенко
Дует — Галя і Ліля Петрик, учениці Української Танцювальної Школи пані Зої Граур-Корсунь.

Товстмайстер бенкету — СТЕПАН ГАВРИШ, голова Окружного Комітету УНС.

Вступ на бенкет — 10.00 дол.

Об'єднання Мистців Українців Америки запрошує Українське Громадянство на Відкриття Виставки

ЮРІЯ ГУРИ

що відбудеться в неділю, 30-го вересня 1973 року, о год. 1-ій по полудні.

Виставка буде відкрита в будні від 6-8 веч., в суботи і неділі від 1-8-ої веч. і триватиме до 14-го жовтня 1973 року.

І. СМОЛІЙ

У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'Ї

Ціна 2.00 доляри

"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Увага! Українці Монтреалю! Увага!

В неділю, 7-го жовтня 1973 року о 1-ій годині пополудні в залі Українського Православного Собору св. Софії

6250 — 12-та ЕВЕНЯ, РОЗЕМОУНТ, МОНТРЕАЛЬ

відбудеться ДОПОВІДЬ:

СОРОКРІЧЧЯ ГОЛОДОМОРУ Й КОМУНО-МОСКОВСЬКА АГЕНТУРА

Доповідач ред. ВАЛЕНТИН П. КОВАЛЬ із ЗСА, голова Президії Світової Ради Спілки Визволення України

Мета періодично доконуваних в Україні Москвою й на суміжних українських етнографічних землях, штучних голодоморів у 1921-1933 і 1946 роках, жертвою яких впало понад 25 мільйонів українського народу добре відома — це послабити біологічну субстанцію української нації і її фізичну силу.

Якщо б Україна була вільною державою, то сьогодні українців було б понад 80 мільйонів, а не 40 мільйонів, як є тепер в т. зв. УССР.

Ціллю доповідача є не лише пригадати комуно-московське народовбивство 1932-1933 років, але й насамперед, на підставі фактів з української еміграційної дійсності вказати, як Москві, через її агентуру в українському еміграційному середовищі й колябораитів українського роду, не лише вдалося применшити досконані злочини супроти української нації, але й дочепити до голодоморних жертв, тих чиїми руками Москва доконала цей голодомор в Україні.

На цю виключно сенсаційну доповідь, запрошує всіх українців,

ОСЕРЕДОК СПІЛКИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ у МОНТРЕАЛІ

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. інж. Олександра Тимошенка

на Видавничий Фонд „Українського Історика" зложили:

Ада і Антоніна КУЛИК	$50.00
Сергій і Катерина ІЛЛЮК	25.00
Едвард БЛЮМ	25.00
Ірина ШОХ	25.00
Оксана ГОРОДЕЦЬКА	30.00
УКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ у Вашингтоні	25.00
Олександер ВОРОНІН	20.00
Микола ЯРИМОВИЧ	20.00
Оксана і Вікентій ШАНДОР	15.00
М. СІЧИНСЬКА	10.00
Валентин СЕМЕНІВ	10.00
О. і П. КАЛИНОВСЬКІ, І. М. КИРИЛОВИ, Н. і Т. БЕНІ	25.00
Збірка серед співробітників пані Ірени Тимошенко, Дружини Покійного, в Конгресовій Бібліотеці (переслав п. Роман Петренко)	161.00
Разом:	$421.00

Всім Жертводавцям складаємо щиру подяку.

Управа Українського Історичного Товариства

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ МЕТРОПОЛІЇ НЮ ЙОРК

— запрошує —

всіх ЛІКАРІВ з РОДИНАМИ на

ОСІННЮ ЗУСТРІЧ

на СОЮЗІВЦІ в днях 13-го і 14-го жовтня 1973 року

Проситься кімнати своєчасно замовляти в Управі Союзівки.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Тел. (914) 626-5641

ЗА УПРАВУ:

Д-р Маріян Мігоцький, голова — Д-р Микола Бойко, секретар

Замість квітів на свіжу могилу

св. п. інж. Романа Баранського

складаємо 25.00 долярів на Пласт.

Родині Покійного висловлюємо наше глибоке співчуття.

Василь і Александра БОЙКО з Родиною

ЦЕРКВА І НАРІД

(Закінчення зі стор. 2-ої)

причиною, лише симптомом того, що глибоко нуртувало, я б сказав, накипіло, і що тривожило багатьох, що не все в порядку з нашою Церквою. Поєднуючи ідею патріярхату з особою Їх Блаженства, цю гірку правду так підмітив маестро Гірняк на бенкеті в Ню Йорку в червні ц. р.: „Якщо б Ви були б не з'явилися між нами, Ваше Блаженство, то багатьом з нас вже не було б тут місця де по-своєму можна б помолитися!"

І саме цей стан нашої Церкви насамперед змобілізував багатьох, які перед тим не бачили всього, що твориться і куди воно веде. Відповідальними за це є не тільки видимі церковні достойники, але й священство, самі вірні, й ціла громада включно з громадським проводом, а навіть ті, які хоч пізно пробудилися й побачили свою Церкву-святиню „майже окраденою". Проблема не в тому, щоб шукати винуватців, чи приписувати різним чинникам відповідні дози вини! А радше в тому, щоб тепер, коли — на мою думку — стався здоровий фермент і своєрідне відродження нашої Церкви в діяспорі, зуміти визначити правильні дименсії цього руху та встановити бажане і природне відношення між тими чинниками, які репрезентують Церкву і народ. (Було сказано що вони не є від себе штучно відокремлені, але органічно взаємопов'язані). Ішлося б радше про розумний розподіл функцій і ролей пам'ятаючи про постійне Ієднання, а навіть взаємопросякання. Зрештою, абсолютна більшість української громади є віруючими, а ієрархія, священство, миряни чи так званий Божий люд є тими ж членами української спільноти.

Абсолютно потрібно більшого зрозуміння і практичного включення ієрархії духівництва Української Католицької Церкви до тих проблем, якими живе громада — збереження етнічности розвивання культури, виховання молодих поколінь розбудовування стану посідання громади на всіх відтинках, бо це є також підстава існування самої Церкви, плекання духового зв'язку з материком.

Поряд з тим наша організована громада, в тому і так званий естаблішмент (вживаю цього слова без іронії!), не сміє стояти з-боку зусиль і потреб Церкви. Властиво, її проблеми мають бути проблемами всіх нас. Говоримо так про чисто духовну місію Церкви, шляхетні цілі провадження людських душ до спасіння, як і про земні — збереження її існування, її розвитку, творення матеріяльних вартостей, розбудови установ, які служать вищим цілям. Всі існування і тяглости буття нашої церковної спільности залежить існування етнічної спільноти поза Україною. Це вже аксіома, доведена і поважнішими й аматорськими дослідниками нашої історії в діяспорі. Отже, якщо щось конструктивного твориться нашими церковними діячами, вся громада має допомогти. Якщо є занедбання, а може і неподобства, то всіх це повинно порушити і тому від усіх чекається дії.

Однак при всьому позитивному наставленні і натиску на спільність інтересів має бути обопільний респект та пошанування автономних сфер дії та специфічних зацікавлень чи інтересів. Очевидно, суперечки і розходження можуть виникати, їх не раз саме життя викликає, бо там де є праця, дія, де функціонує динаміка, виникають різниці поглядів. Тільки їх треба розв'язувати в дусі християнської етики та національної солідарности. Недавно висловився мені один наш шанований діяч і науковець так: „Громада мусить респектувати свого Ієрарха, але Ієрарх не може легковажити собі цілковито громади. Для чогось єпископ має гідність наслідника Апостолів, а громада таки є Божим людом, а не тільки темною масою". Жалію, що не маю дозволу назвати прізвища автора, але вповні підписуюся під цим влучним твердженням.

Важливо також, щоб ні одна, ані друга установа не дивилися на себе з погляду утилітарного. Церква не сміє бути знаряддям для вузьких суспільно-політичних цілей, а так само вона не може лише з цього інструментального боку дивитися на суспільне життя, установи, національні прагнення. Обидва підходи у нас покутують.

Ще двома словами про методи дії, головно про методи боротьби і праці тих установ, які себе ближче утотожнюють з церковними цілями і завданнями. Ідеться про діяльність різних організацій, які чи то загально називаються мирянськими, чи сьогодні включені в найширшому розумінні в змагання за патріярхат і розбудову помісности Української Католицької Церкви. Методи дії в самій Церкві, поза нею і в громаді цих чинників мусять базуватися на християнській етиці. Інакше розминаємося з ціллю. Можна бути принциповим, послідовним і рішучим, але треба бути до кінця чесним! Певні акції, конфронтація і головно словесні поєдинки мусять бути гідними, речевими і правдивими, бо інакше вони понижують гідність не так того, проти кого звернені, але і того, хто їх стосує.

Справа, яка нам така близька і дорога — зміцнення нашої Церкви, розбудова її помісности і врешті встановлення патріярхального устрою вимагає вийнятково уважного, відповідального і розумного підходу. Велика справа вимагає від нас великих зусиль і терпеливости; чиста справа потребує у всьому чистих рук, а загальна справа очікує збірних зусиль та праці усіх нас, без вийнятку, людей доброї волі!

ДИВО У ФРАНЦУЗЬКІЙ ПРЕСІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Захід ставив передумови, то він цим домагався голосу для реакції, а це значить — зупинення співпраці, а тим і продовжування напруження, відсування замирення, дальшої загрози для всесвітнього миру.

І сьогодні перед світом стоїть питання: чия пропаганда буде голосніша — прихильників чи противників політичних передумов при господарській допомозі московській диктатурі?

На базі досвіду минулого, ми не можемо бути оптимістами. Захід завжди був слабкий у поборюванні большевицької, чи взагалі антидемократичної пропаганди. Але все ж не можемо не вірити в сили правди й у вільну людину, не можемо не вірити, що вона таки буде захищатись, а захищаючи себе, захищатиме якось поневолених. І тут постає питання: що ми, українці у вільному світі, можемо зробити, щоб терези боротьби перехилити в бік допомоги поневоленим?

На жаль, дивлячися на сьогоднішні відносини внутрі української еміграції, навіть напередодні II СКВУ, годі бути оптимістом. Між нами панує повне відчуження, катастрофальна втрата пропорції в оцінці явищ і фактів. Коли ми вміли разом виступити проти якоїсь гулаївщини колись, коли ще кілька років тому вміли вийти разом на демонстрації в обороні В. Мороза, то тепер нема про це мови. Сьогодні ми, замість підняти заяву А. Сахарова, що переслідування найбільші в Україні, почнемо сперечатися на тему: чому це А. Сахаров сказав. А в тій суперечці забудемо про проблему росіян у русі спротиву, а почнемо обвинувачувати себе взаємно, щоб довести „свій" патріотизм...

Дай, Боже, щоб автор цих рядків помилявся.

Т. Дж.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ШИРОКО РОЗГОРТАЄТЬСЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ного секретаря д-ра Ярослава Падоха й головних радних Тараса Шпікулу, проф. Мирона Куропася і інж. Анатолія Дорошенка та почесних членів Головного Уряду, кол. заступника гол. предсідника інж. Степана Куропася і кол. контролера Івана Іванчука, які зайняли місця в почесній президії На початку нарад вшановано пам'ять недавно померлого кол. головного контролера та бласного організатора сл. п. Володимира Гірняка. Гол. секретар д-р Я. Падох у своїй доповіді з'ясував засади нової, піврічної кампанії, які спираються на поділі всіх Відділів на сім районів, в цім окремий район іллинойського стейту. Кожний район з черги поділено на три групи, за числом членів Відділів. В цей спосіб всі Відділи, однаково великі і малі, мають змоги здобути почесні і високі грошові нагороди, по три яких дістане трьох найкращих організаторів з кожної групи, поза звичайними нагородами і бонусами за успіхи в цілому році. Окремі нагороди призначені для жінок і студентів, організаторів членів.

Промовляли головні радні: Тарас Шпікула, Мирон Куропась й інж. Анатолій Дорошенко, подаючи додаткові та доповнюючи інформації попереднього доповідача. Проф. М. Куропась, зокрема звернув увагу на рекомендацію Головного Уряду, щоб 25 молодих членів УНС, які здобудуть бодай по 10,000 дол. забезпечення для УНС, взяли участь в конвенції на запрошення і кошт УНС, а інж. А. Дорошенко пригадав резолюцію Головного Уряду про потребу заангажувати окремого референта молоді для праці в УНС та видавання двомовного журналу для союзової молоді. Після цього відбулася дискусія, в якій крім організаційних справ, порушено справу недалекого ювілейного бенкету в 80-річчя „Свободи" й обов'язкової участи в нім усіх союзовців, виплати дивіденди після закінчення календарного року, вакаційної оселі на Заході, ваги і ролі відділових секретарів, курсів на Союзівці, бонусів Окружних комітетів, допомоги спортовим товариствам та ін. Провідним мотивом дискусії була недалека конвенція і конечність придбати до її часу стільки членів, щоб покрити всі втрати та здобути поважну надвишку. Підкреслено обов'язок делегатів і кандидатів на делегатів здобути бодай десять членів, згідно з постановою § 10 статуту, який того вимагає. Після дискусії головний секретар в приявності головних урядовців роздав заслуженим організаторам членів почесні відзнаки видані у 80-річчя „Свободи", а саме Михайлові Семкову золоту за придбання 29 членів, а срібні відзнаки гол. радному Тарасові Шпікулі (19 членів), Андрієві Іванюкові (18), п-і Олені Олек (17), Михайлові Ольшанському (12), п. С. Оріх (11) і інж. Л. Боднарові (10).

НАРАДИ В НЮАРКУ

Нюарк. — Минулої суботи, 22-го вересня 1973 р. тут в Українськім Народнім Домі відбулися осінні окружні організаційні збори, на які дві жінки, а саме секретарка і організаторка Відділу ч. 37 в Елизабеті, принесли 24 подання нових членів, як свій початковий уділ у розпочатій недавно піврічній передконвенційній кампанії, за значний зріст УНС. Нова союзова діячка, відома громадська діячка і пластунка п-і Ольга Осередчук придбала й принесла на збори 17 аплікацій нових членів, а секретарка її ж Відділу вже старшого віку, але, як завжди дуже активна і віддана УНС, п. Анна Гнатюк, склала на зборах, в додатку до раніше зорганізованих, сім аплікацій нових членів. Збори голосними оплесками подякували обом паням, висловлюючи свій подив і признання для них, як репрезентанткам двох поколінь союзових діячок. Третя пані Стефанія Стеців склала в додатку до постійно організованих членів одну аплікацію, а секретар 76 Відділу з Нюарку Мирослав Демчук та мгр Омелян Грубський склали по дві членські аплікації. Окремо Михайло Отрок склав одну аплікацію. Разом в цьому одному суботнішному вечорі УНС і Нюаркська Округа, завдяки трьом жінкам і трьом чоловікам збільшилися на 30 нових членів.

Зборами керував голова Округи Юліян Баранюк, привітавши делегатів Екзекутиви: головного секретаря Ярослава Падоха та його асистента і гол. радного Степана Гавриша, які в своїх доповідях з'ясували основи нової, піврічної передконвенційної кампанії, яка, базована на нових основах, дає змогу навіть найменшим Відділам здобути одну з 64 великих грошових, побіч почесних, нагород. Позатим їх доповіді відносилися до засобів, які слід стосувати в часі кампанії, щоб здобути повний успіх. Підкреслено, що місцева Округа має довгий шлях до свого повного успіху, бо до часу зборів здобула лише 92 члени і опинилася на дев'ятому місці серед 30-ти Округ УНС. Дискусія виявила великий запал і тверду постанову, щоб дігнати інші Округи та здобути одне з перших місць. Приявні на зборах делегати обговорювали також недавній Союзовий День, що відбувся з великим успіхом в Бавнд Бруку, та ще раніше влаштований ювілейний бенкет в Джерзі Сити з нагоди 80-річчя „Свободи". С. Гавриш подав деяким Відділам число членів, яке їм потрібне для того, щоб обрати самостійно одного чи більше делегатів. На закінчення зборів д-р Падох і п. Гавриш вручили п-і Ользі Осередчук золоту відзнаку, видану з нагоди 80-річчя „Свободи". Срібні відзнаки одержали в часі недавного Союзового Дня, крім пані Осередчук, також Мирослав Демчук, пані Анна Гнатюк, Юліян Баранюк, Ярослав Леськів і Михайло Отрок. До президії зборів належав також їх секретар д-р Л. Луценко.

ВІТАМІНА Е

(Закінчення зі стор. 2-ої)

присмаки та саліцилові препарати, яких вживається для консервації харчу. У кількох школах дослідники пропонували годувати дітей існуючою методою, а в кількох інших школах почали видавати дітям харчування вільне від штучних додатків, присмаків, саліцилових препаратів і т. д. Вислід був помітний уже за кілька тижнів. Діти на харчах без штучних додатків, але які мали перед тим розлади у поведінці, повернулись до нормальної, почали краще вчитись, зникли розлади, ворожість, хвороблива активність і т. д. Дослідники ствердили, що 80 відс. дітей із хворобливою поведінкою повернулись до нормального стану на природних харчах без штучних додатків.

Дослідники не могли на базі обмежених дослідів, точно доказати дію окремих штучних додатків у харчах, але зробили ширше твердження на згаданій конференції, що справа харчування дітей є, мабуть, першим вікном, яке відчинено у питанні вивчення хворобливої поведінки дітей й її лікування природними засобами — правильною, природною дієтою. Д-р Б. Файнголд, доповідач на згаданій конференції, пішов навіть далі, проводячи дві паралельні лінії, які вказували, що із зростом продукції солодких напитків, штучно фарбованих і присмачених цукерок і т. д. в такій самій мірі зростає кількість дітей із хворобливою поведінкою, поганим сприйманням науки тощо.

Звичайно, на цю тему йтимуть досліди, але вже сьогодні деякі фахівці дитячих недуг починають дораджувати радикальну зміну дієти для гіперкінетичних дітей, що практично означає повне виключення харчів із саліциловими додатками, штучними солодощами, напитками і т. д.

„Гетьмани" — нова платівка М. Мінського

Незабаром українці на чужині почують нову довгограйну платівку, наспівану співаком - баритоном М. Мінським в супроводі симфонічної оркестри. Награвання відбулося у Західній Німеччині. Оркестрування для пісень склав колишній диригент Київської Опери проф. В. Гавриленко. Склад оркестри — 35 осіб. Керівник — Карл Гайнц Векер (радіо, фільгармонія, телебачення — М. Времен).

У репертуарі такі пісні: „Гетьмани" (Шевченко - Лисенко), „Баляда про Сагайдачного" (онуфрієнко - Карпович), „Богданова слава" (Юриняк - Китастий), „Монолог Мазепи перед шаблею" із незакінченої опери „Мазепа" (Яр Славутич-Фоменко), „Ой, Дніпре" (Шевченко - Лисенко), „Конотопська слава" (Яр Славітич - Китастий"), „Пісня Івана Сірка" з музичної драми „Про що тирса шелестіла" (Стеценко), „Баляда Гната" з опери „Назар Стодоля" (Шевченко - Данкевич), „Цехмістер Куперʼян" (Франко - Мейтус).

Обкладинку намалював, на прохання Мінського відомий український маляр Василь Цибульський (Австралія). Тема пісень платівки — доба Гетьманщини й Козаччини. Мабуть, оце вперше прозвучать на платівці „Гетьмани" й інші пісні та баляди в супроводі симфонічної оркестри.

Дозрів час, коли пісні історичного характеру, що відображують минулу славу українського народу, мають право, щоб їх остаточно занотувати на платівках і героїку давніх часів закріпити посеред нашої спільноти, тим більше, коли в Україні все це заборонено й карається Колимою та Сибіром.

Продукцією платівок займається фірма „Апон". Фінансову сторінку забезпечили друзі й прихильники співака в Австралії, Канаді й Америці. Зорганізовано комітети, які створили „Фундацію Альбому Платівок Мінського" з історично-тематичним змістом. До організації Фонду спеціяльно спричинилися в Австралії: Г. Бажул, який сам вніс солідну суму і цим започаткував добру ціль в українській діяспорі, М. Глуховера був промотором Фундації, В. Онуфрієнко та В. Познанський і О. Дейнеко — членами редакційно - технічного складу. Маестро В. Цибульський безкоштовно намалював образ Мазепи для першої сторінки „Гетьманів". Українські часописи в Австралії — „Вільна Думка", „Церков й Життя", „Українець в Австралії" — всебічно рекламували й підтримували збірку. В Канаді, хоча ще й не є досить численна й діяльна філія Фундації, яку очолює п. Є. Остапчук (Ванкувер), то все ж ентузіязм прихильників спромігся на ефективний фінансовий вислід. В Америці центральна група створена в Міннеаполісі, якою керує п-і Л. Менжега. Підшукували й творили нові пісні поети Яр Славутич, В. Онуфрієнко, А. Юриняк. Історичний матеріял про гетьманів підготовив Дм. Нитченко (Д. Чуб). На музику поклали нові тексти О. Карпович та Гр. Китастий. Довгогранна платівка „Гетьмани" має чудове мистецьке оформлення.

Н. Н.

АВТОМОБІЛЕВІ РОБІТНИКИ РАТИФІКУВАЛИ НОВИЙ КОНТРАКТ

Членство спілки Об'єднаних Автомобілевих Робітників ратифікувало новий контракт із автомобілевою фірмою „Крайслер". Таким чином закінчився страйк цієї робітничої спілки, який розпочався 14-го вересня ц. р. Спілка Об'єднаних Автомобілевих Робітників сподівається, що подібні контракти можна буде підписати також з двома іншими автомобілевими фірмами, а саме з Дженерал Моторс і Фордом, з якими тепер також ведуться переговори.

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКИЙ ВІДДІЛ ТОВАРИСТВА ЗА ПАТРІЯРХАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКЦ СКЛИКАЄ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Філядельфія, Па. — Річні загальні збори місцевого відділу Товариства за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви відбудеться в неділю, 30-го вересня, в залі УСО „Тризуб" при 4932 Норт Брод вулиці. Початок зборів намічений на 3-тю годину по полудні. Збори попередить Служба Божа, що буде відправлена в годині 12-ій вполудне в Церкві Христа Царя, при 17-ій і Каюга вулицях.

КІССІНДЖЕР ПРОПОНУЄ ПОШИРЕННЯ РОЛІ ОН

(Закінчення зі стор. 1-ої)

ди, землі, повітря, нестача пального, брак задовільної кількости харчів, значні розходження між народами технологічно розвиненими і відсталими. Всі ці проблеми є такого великого маштабу, що їх ні одна з держав без уваги на свою величину і засоби, не зможе ефективно розв'язати. Вони охоплюють усю планету і розв'язки для них треба шукати у глобальному засягу, на базі активної співпраці всіх держав. В цьому ключеву ролю може і мусить відіграти організація Об'єднаних Націй. Щоб це досягнути, вона мусить виявитися більш ефективна у своїй праці і мусить мати до своєї диспозиції апарат і потрібні засоби. Далі, ОН повинні об'єднати всі держави у своїй системі, в тому такі як Північна і Південна Корея. Окрема роля повинна припасти Японії, яка повинна стати постійним членом Ради Безпеки. Об'єднані Нації повинні негайно розпочати заходи щодо поправи ситуації на відтинку забезпечення харчами у світі, а також уможливити відсталим державам приспішити їхній економічний і технічний розвиток. Все це можна буде досягнути при передумові, коли держави світу рішаться звільнитися від застарілих кличів і пічнуть змагання за нову структуру миру у світі. Закликом до співпраці на базі ОН для такої цілі Генрі Кіссінджер закінчив свій перший публічний виступ на форумі ОН.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАЙНУЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ТАРЗАН, Ч. 7000. Тарзан винищує спричинників недуги

На прохання Тарзана, генерал Їтс вислав до Тарзантавнської клініки гелікоптера...

Ходімо, Каану... Ми позбудемося наших ворогів!
Але... Тарзане?
Ох! Мені аж легше стало.

— Я думав, що ти говориш про плем'я Буту!
Ха-Ха! Ми оббризкуємо отрусю для комах... В такий спосіб вбиваємо комарів, які розповсюджують цю недугу... Потім може зможемо привернути здоров'я та радість твоєму селу.